VII. évfolyam, 1. szám

1951. január 4.

Ludas Matyi

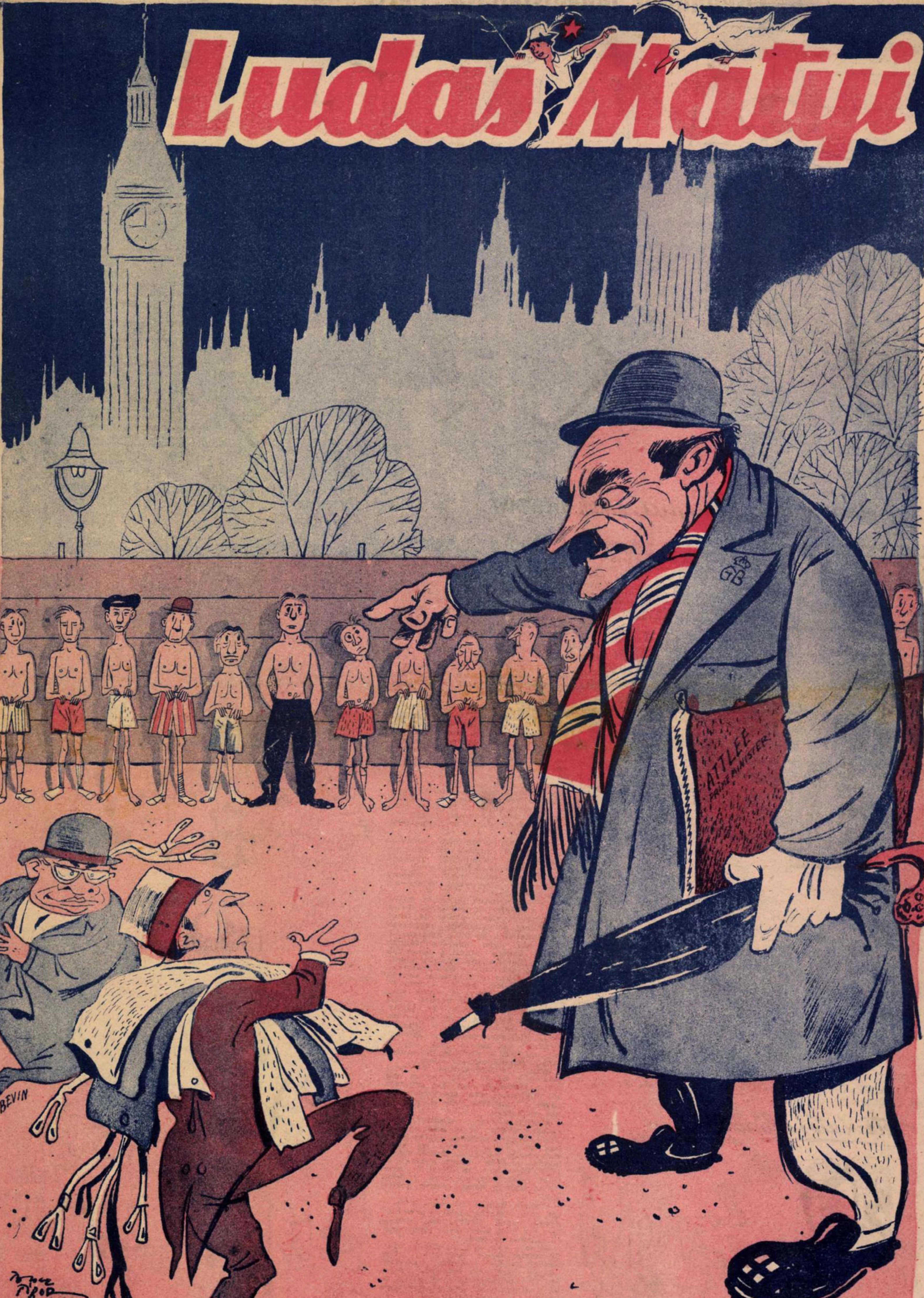
GB
ATTLEE PRIME MINISTER
BEVIN

***Attlee:** Arról az emberről még vetesse le a nadrágot, aztán megírjuk a jelentést, hogy Anglia szerencsésen befejezte a Marshall-tervet!*

70 fillér

Eisenhower főhadiszállása: Páris

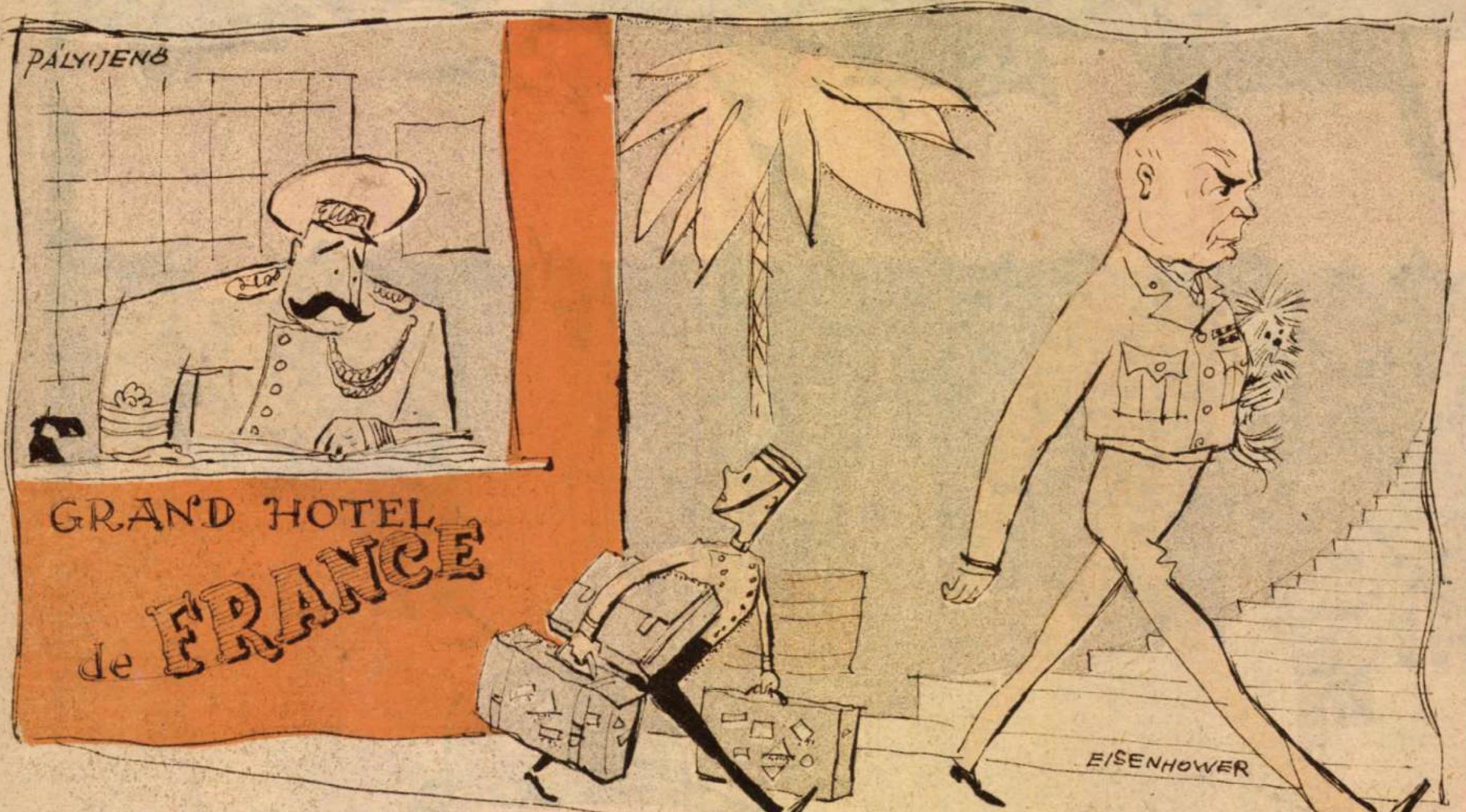

— Jean bácsi, ki ez a vendég?
— Ez nem vendég, fiam. Ez a tulaj!

Kis kabaré

NYUGATNÉMET TÁBORNOK (szigorúan): Verstanden?

FRANCIA TÁBORNOK: Ver . . . Csak azt szeretném tudni . . . Nem azért kérdem, csak úgy eszembejutott... Meddig fegyverkeznek még maguk?

NYUGATNÉMET TÁBORNOK (jóságosan): Csak állig.

FRANCIA TÁBORNOK (megnyugodva): Akkor rendben van. Már megijedtem, hogy tovább. És mondja csak, izé . . . Nem fognak maguk valami disznóságot csinálni velünk, ha fel lesznek teljesen fegyverkezve. (Jóízűen nevet.) Emlékszem még minden huncutságukra ám! Amikor bejöttek 1940-ben Párisba . . .

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Na és? Akkor se szólhattak ránk egy szót se!

FRANCIA TÁBORNOK: Az igaz. Az egyik sógorom szólt, azt mindjárt agyonlőtték.

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Na látja.

FRANCIA TÁBORNOK: De mégis . . . Tetszik tudni... Nekem már aránylag kevés a sógorom, nem dobálózhatok velük úgy, mint negyvenben . . . (Hirtelen megcsókolja a nyugatnémet tábornokot.) Te, derék tisztalelkű ember! Te hű barát! Sógoraim oltalmazója! Szeretlek!

NYUGATNÉMET TÁBORNOK: Na végre! Belátta, hogy én milyen kitűnő ember vagyok?

FRANCIA TÁBORNOK (izgatottan, súgva): Fenét! Csak ott jön egy amerikai őrmester és ha meglátja, hogy veszekszünk, jól szájonvág mind a kettőnket . . .

LAPOZGATOM A „Lingua" ANGOL NYELVTANT...

Eddig huszonkét nyelven tudok perfektül enni, csak angolos dolgokat nem emésztett még lelkem. Pedig szeretem az angol szalonnát zöldpaprikával vagy savanyúuborkával, dehát ha nem bírja a gyomrom. Az angol népet is szeretem, míg nem Attleeről vagy Bevinről van szó. Ezekután nem csoda, ha elhatároztam, hogy megtanulok gyorsan, könnyen angolul, nem lesz nehéz angolosan távozni, ahonnan idő előtt le akarok lépni.

Kezembevettem hát a széltében-hosszában, keresztben is használt „Lingua" nyelvtant és szótárt, amely magántanulók számára van fenntartva s kiváló olvasmány. Humorista számára pedig egyenest gyönyörűség, olyan kellemesen hülyítő, ahogy bevezet az angol nép fogalomvilágába a szerző.

Mert persze az angol glóbuszt elsősorban Amerika szellemén, szokásain keresztül ismerjük meg s feltárul ebben a kis könyvben az amerikai társadalmi élet, amely követendő mindenki számára, aki nem ismer jobbat. Én ugyan ismerek különbet, de hallgatok Germanus Gyulára, a szerzőre, akinek Amerikáról átkozott jó véleménye van.

Először Amerika szellemével hozott tisztába a szerző, avval a spirittel, amitől bűzlik ma a fél világ. Ez a kis nyelvtan tiszta pelenkába öltözteti a tisztátalan jenki bébit. Többek között a következők vannak a nyelvtanban angolul és aztán magyarra fordítva:

„A szelleme Amerikának, mely megnyilatkozik a védelmében a gyengének a hatalmas ellen, a szegénynek a gazdag ellen és a szorgalmas polgárnak a munkátlan ellen."

Ez a magyar fordítás; ha az eredeti angoltól eltekintünk, nyilvánvalóan hányingert kaphatunk ettől az adagtól is. Nyomor, gengszteruralom, négerüldözés, munkásellenes törvények, ezek úgy-e csak nüanszok az amerikai életben, szellemben, erről a könyv nem tud, ő csak zamatosan kerékbetöri fordításával a magyar nyelvet. De menjünk tovább:

„Látjuk, miként tartóztatja le a rendőr a legelőkelőbb urat és a rongyos koldust egyaránt, ha köpködnek a villamoskocsiban, vagy hogy a leggazdagabb ember megállíttatik, ha száguld tovább autóján túlságos gyorsasággal."

Hát nem megható? Eltekintve a zavaros fogalmazástól, a rongyos koldus is letartóztattatik s nemcsupán koldulásért, hanem köpködésért is, amit pedig elég gyakran művel manapság a rongyos ember. Amerikában körülbelül hatmillió koldus van, ebből jó pár millió köp a rendszerre és a szintén letartóztatható milliomosokra. Nem baj, kap a koldus egy kiadós verést, meg baráti útmutatást a rendőrségen, ne csináljon kommunista agitációt barátom, mert kap egy még kiadósabb verést.

Gyerünk tovább a nyelvtan virányain:

„Egy Vanderbilt hiába fordulna az őréhez a rendnek, ha bemutatkoznék Mr. Vanderbilt gyanánt, neki a hatalmas, a finom úrnak jobban kellene tudni, mint a szegény tudatlannak, hogy rend feljebbvaló a gazdagságnál."

Angyali, nemde? A finom milliomos, a Vanderbilt, aki lehet hülye, mint hat hivatásos őrült, de amellett finom és hatalmas, ugyancsak megbüntettetik. Ez mély igazság, hiszen egy ilyen lelki-finomságnak jobban kellene tudni a dolgokat, mint a lelki szegény foltozott ülepűnek, aki tudatlan és birkatekintetű, mint általában az egyetemet végzett munkanélküliek. Persze a megkergüléshez már ennyi is untig elég, de még néhány aranyköpést, hogy teljes legyen az őrület. Van a könyvecskében egy kis prospektus munkálkodni akaró munkások számára pályaváltoztatás esetén. Így: „Brewer-sörfőző", ezt persze csak úgy jó művelni, ha a sörfőzést a munkavállaló munkáltatóként végzi.

Aztán „Washer-woman = mosóasszony". Ez az állás nagyon népszerű, többnyire nem lesz az illetőből milliomos, ezzel szemben a lúgkövet a mosóasszonyok elég gyakran megisszák.

Aztán: „carrier — szállító", lehelteriesen tróger, ez is szép karriert jelent, öngyilkosjelöltek utolsó kísérlete az életre, sérvvel és bokasüllyedéssel párosítva. Beszél még a humor nevében izzadt nyelvkönyv arról is, hogy: „az angol és amerikai jobb osztályú urak frakkot (teljes öltönyt) nappal sosem hordanak".

Frakkot nappal, ha nem is teljeset, csak rosszabb osztályú urak hordanak, hobók, cipőtisztítók, kéregetők, híd alatt alvók és a többi amerikaellenes egyének.

Sajnos, meg kell állapitani, hogy Germanus Gyula jelenleg is nagy kedveltségnek örvendő nyelvtankönyve nem jobb osztályú, hanem reakciós propaganda még akkor is, ha a kilógó lóláb állandó nevetésre készteti is az olvasót.

NAGY S. JÓZSEF

LINGUA
Angol nyelvkönyv

Na, ez a nap is jól kezdődik

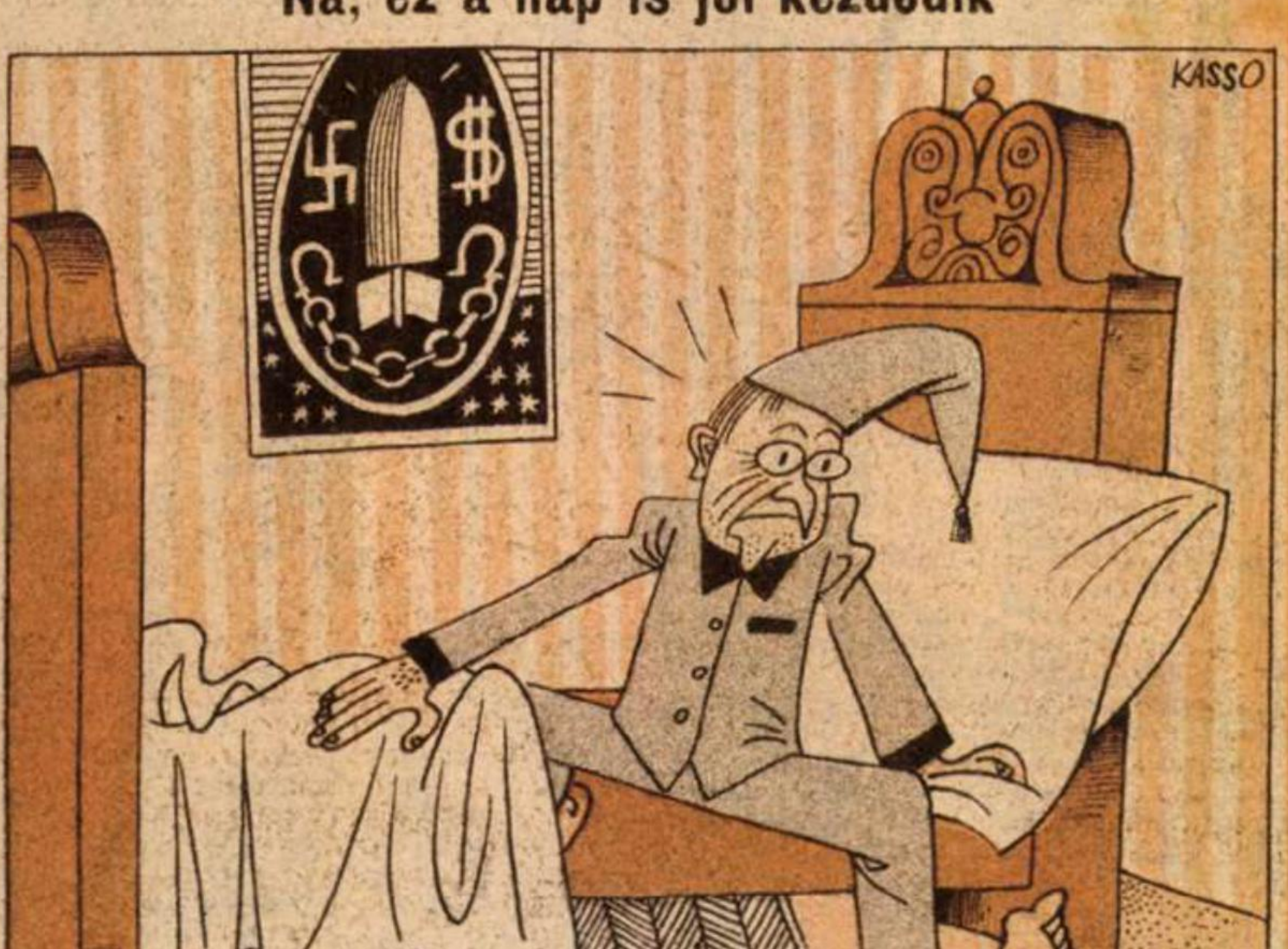

TRUMAN: Ezt a pechet, ballábbal keltem fel... Ma sem fog sikerülni világháborút kirobbantani!

Televíziós előadás AMERIKÁBAN

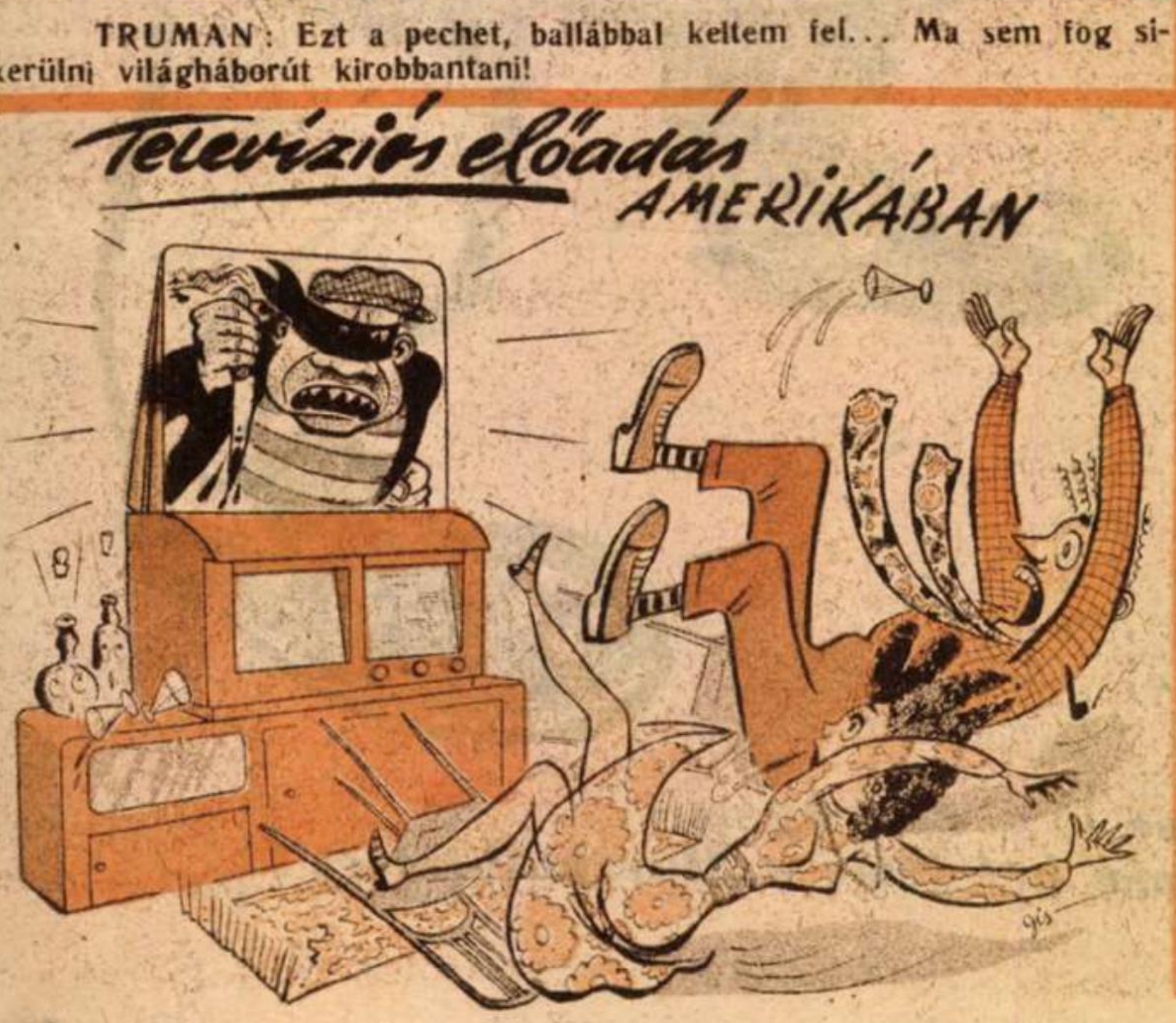

A LEGIFIJABBAK ÖRÖMÉRE

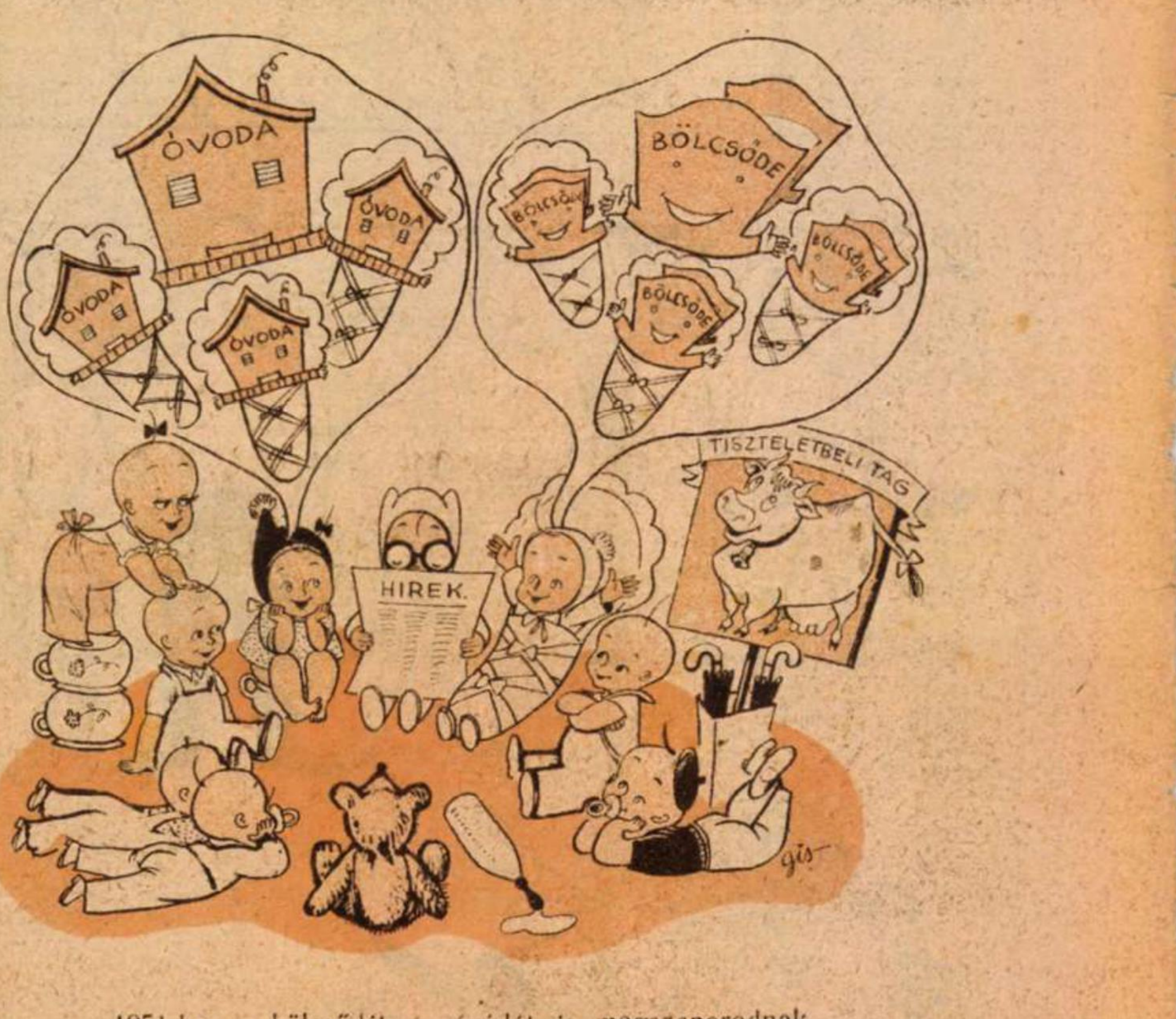

1951-ben a bölcsődék és óvodák is megszaporodnak.

Londonban, hej . . .

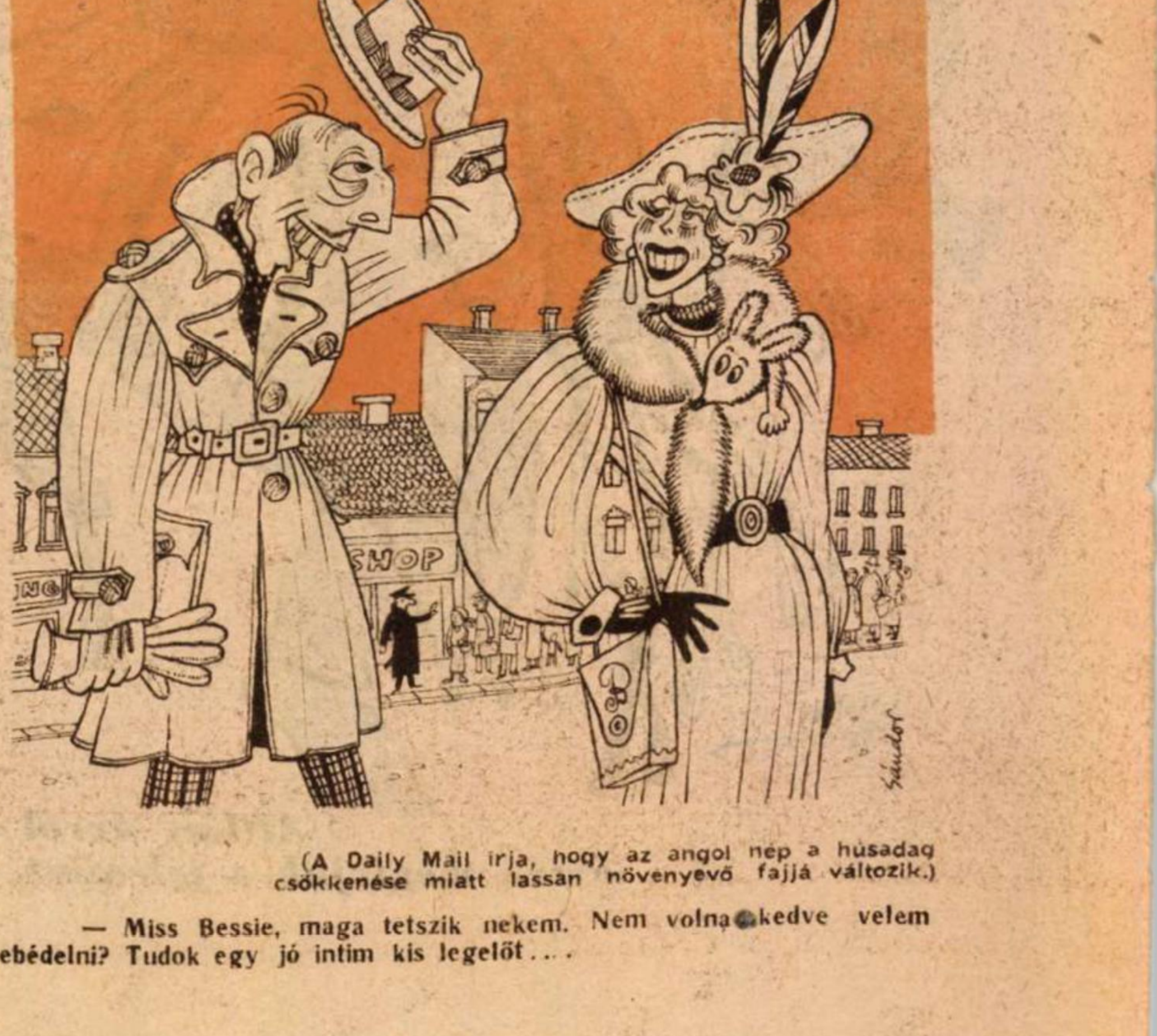

(A Daily Mail írja, hogy az angol nép a húsadag csökkenése miatt lassan növényevő fajjá változik.)

— Miss Bessie, maga tetszik nekem. Nem volna kedve velem ebédelni? Tudok egy jó intim kis legelőt . . .

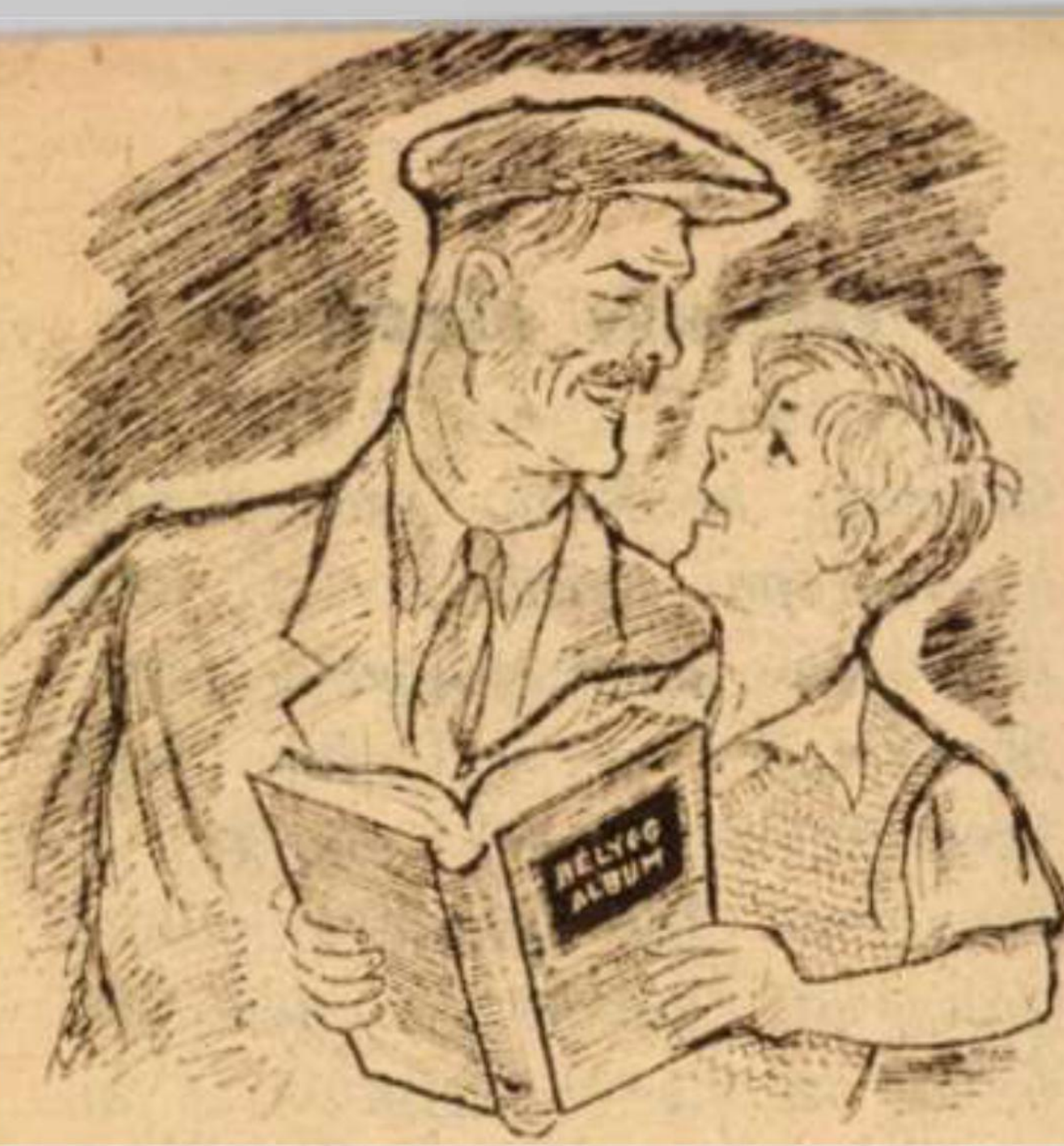

— Nézze édesapám, milyen szép a gyüjteményem.

— Ez bizony szép. De amit én gyüjtök, az is hasznos.

— Miért, mit gyüjt édesapám?

— A gyárban gyüjtöm a fáradtolajat!

Amerikai reklám

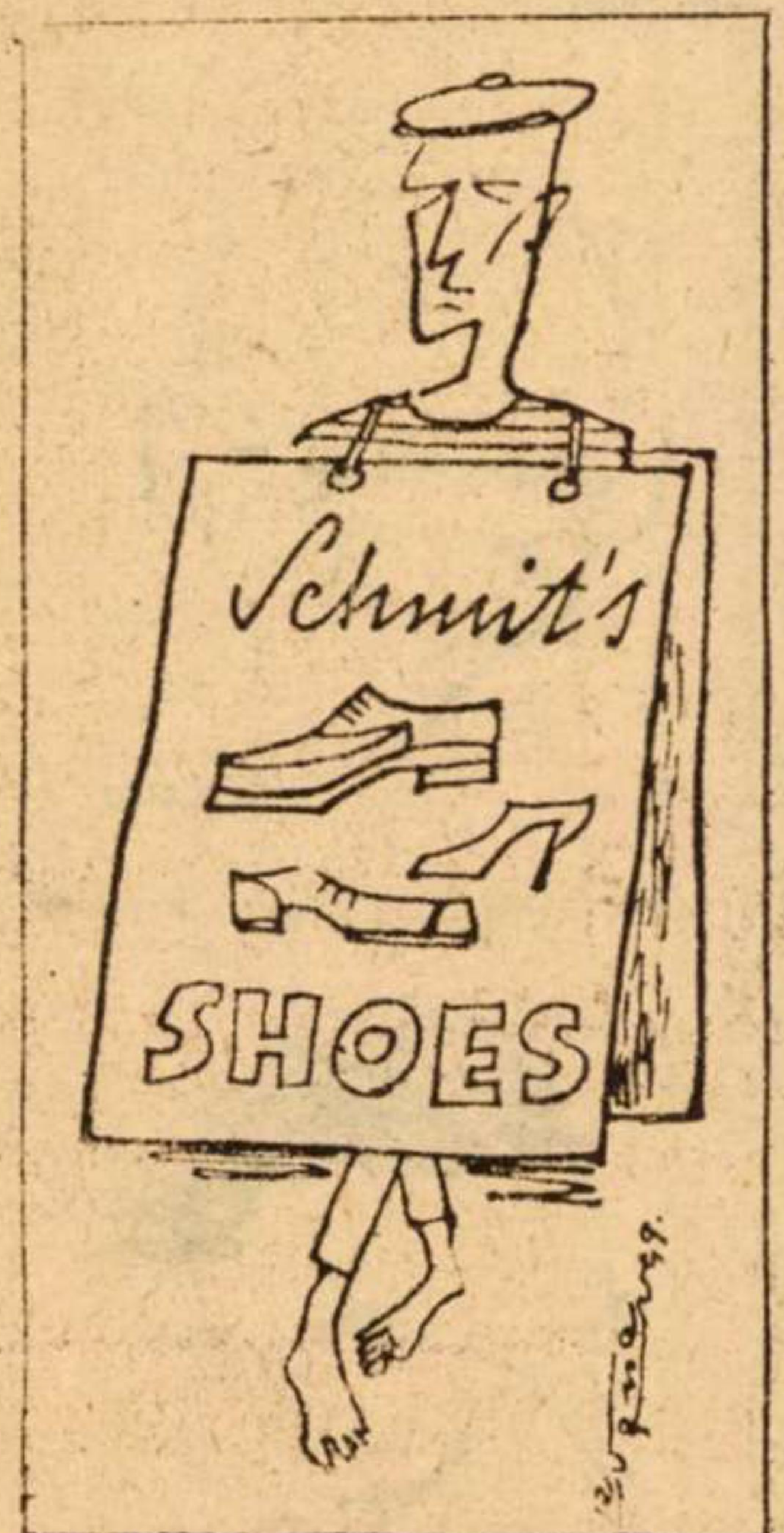

A KÖZÉRT vevők néhány típusa

A Közért-hentesboltokban mindig legalábbis öt-hat vevő áll a pult előtt és mindegyik szeretné, ha elsőnek őt szolgálnák ki. Ezt kiki jelleme, szelleme és kelleme szerint más-más módon igyekszik elérni. Bemutatok néhány jellemző típust.

Az alacsony

Ez dühösen kiabál:

— Miért nem szolgál ki? Mert én alacsony vagyok és nem ér fel a fejem a felvágott tetejéig! Disznóság, hogy valakit azért ne szolgáljanak ki, mert alacsony!

Erre természetesen rögtön kiszolgálják. Kiszolgálás után derül ki, hogy száznyolcvan centi magas szép szál ember, csak leguggolt.

Az időszámító

Ez folyton azt kiabálja:

— Már egy félórája állok itt! Már egy félórája állok itt!

Ennek ugyanis van egy pontos táblázata és annak alapján mondja be panaszos hangon a várakozási időt. A táblázat szerint öt perc várakozás: „Már egy órája állok itt“, négy perc várakozás: „Már háromnegyedórája lesem, hogy kiszolgáljanak“, semmi várakozás: „Már egy félórája állok itt“.

A lovagias

Ez kiszemel magának a vevők közül egy nőt és ráordít:

— Disznóság asszonyom, figyelem, maga már tíz perce áll itt és folyton hátranyomják, mert csak egy védtelen nő! Helyet a hölgynek!

Odarángatja a nőt a pulthoz, ott hirtelen viszszalöki és kér egy negyedkiló parizert.

A veszekedős

Mielőtt kiszolgálták:

— Mi lesz itt?! Ne lökdössön, mert megtanítom! Ne tanítson, mert megtanítom! Ha azonnal ki nem szolgálnak, adják ide a panaszkönyvet! Ne álljon elém, nincs odahaza! Hó! Hó! Hrrrrrrrr!

Kiszolgálás után:

— Oppardon! Bocsánatot kérek! Elnézést! Ó kérem, semmiség! Bocsánat, szabad egy kis helyet? Elnézést kérek... Nem tesz semmit... Kisztihand... Kezétcsókolom...

Akkor eszébe jutott, hogy hopp, nyáriszalámit elfelejtett venni, mire visszajön és elkezd újra gorombáskodni.

KANSAS CITY, 1880 KÖRÜL

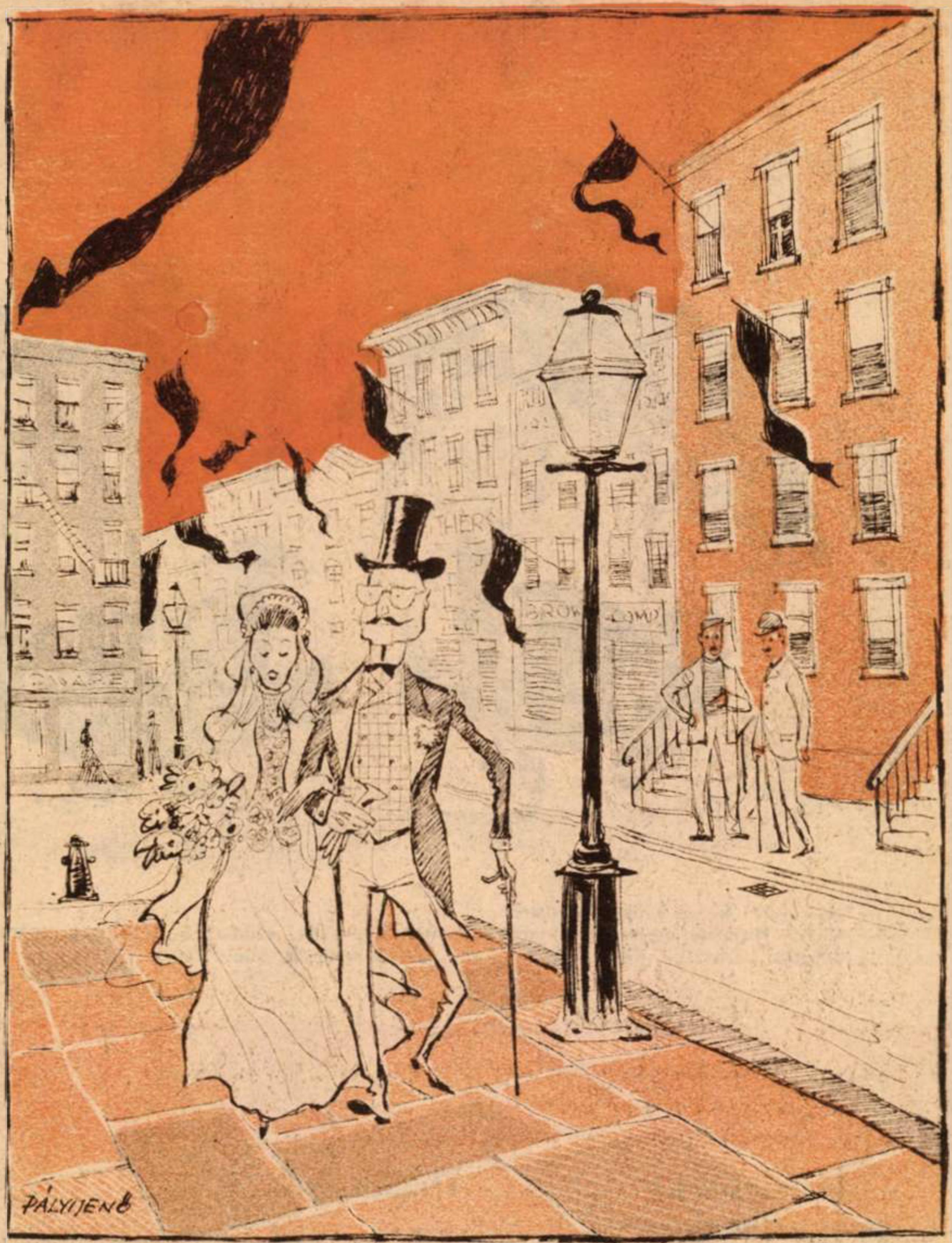

— Mit jelentenek ezek a gyászlobogók Jack?

— Ma házasodik Mr. Truman, akinek ebből a frigyből majd egy Harry nevű fia fog születni...

Nyugatnémetország felfegyverzése

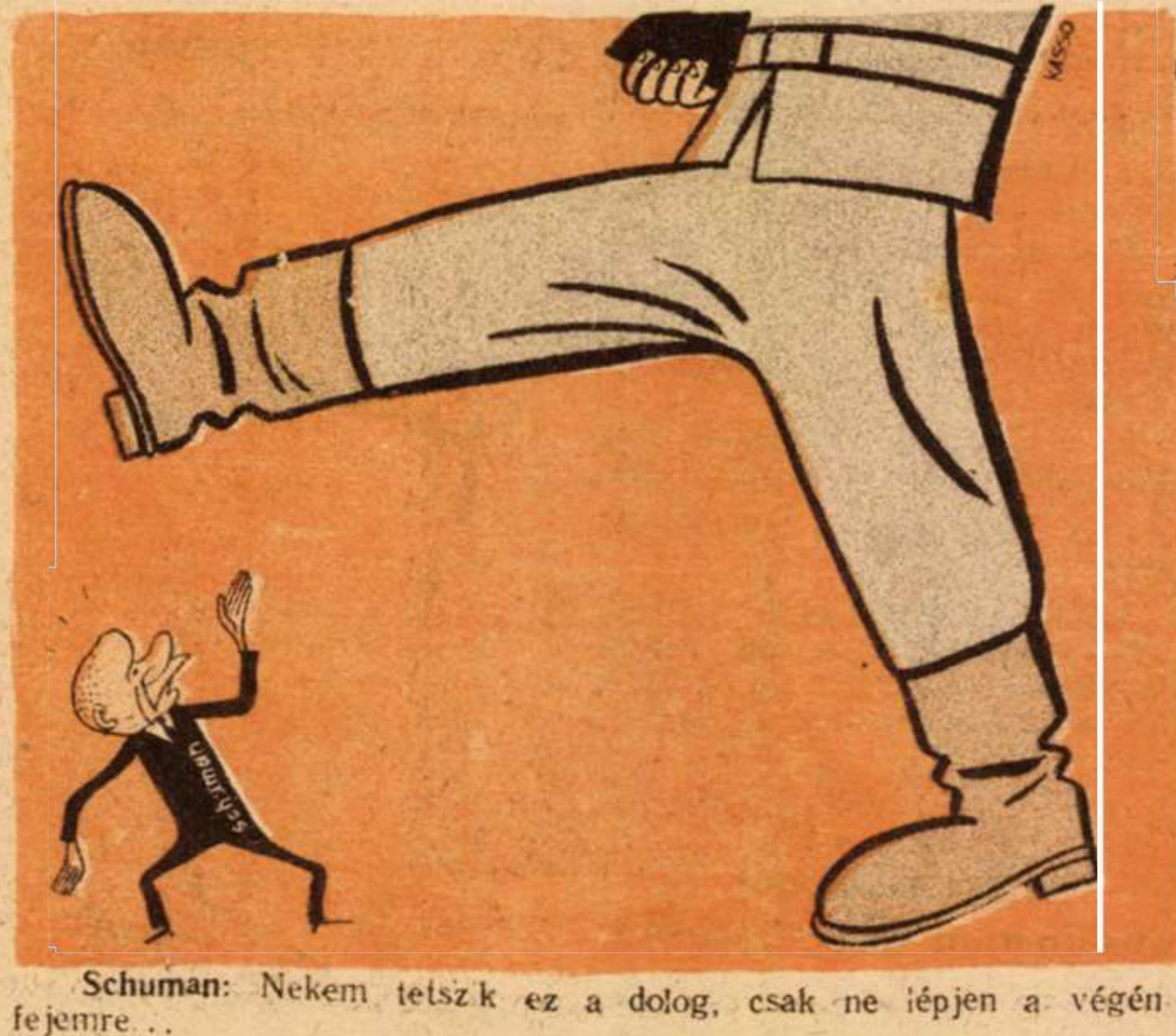

Schuman: Nekem tetszik ez a dolog, csak ne lépjen a végén a fejemre...

AZ ABLAKON KIDOBOTT PÉNZ

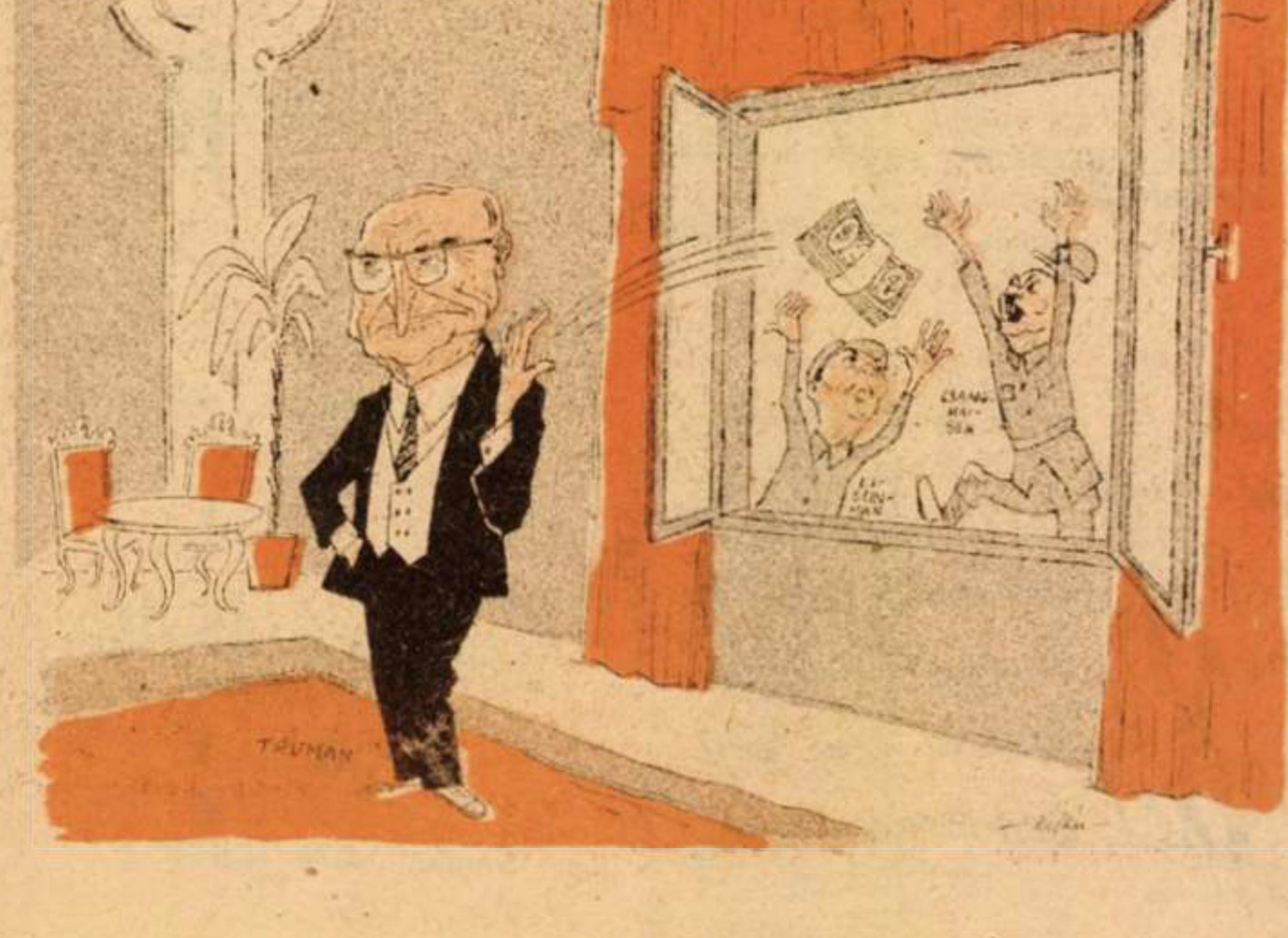

Szükségállapot az USA-ban

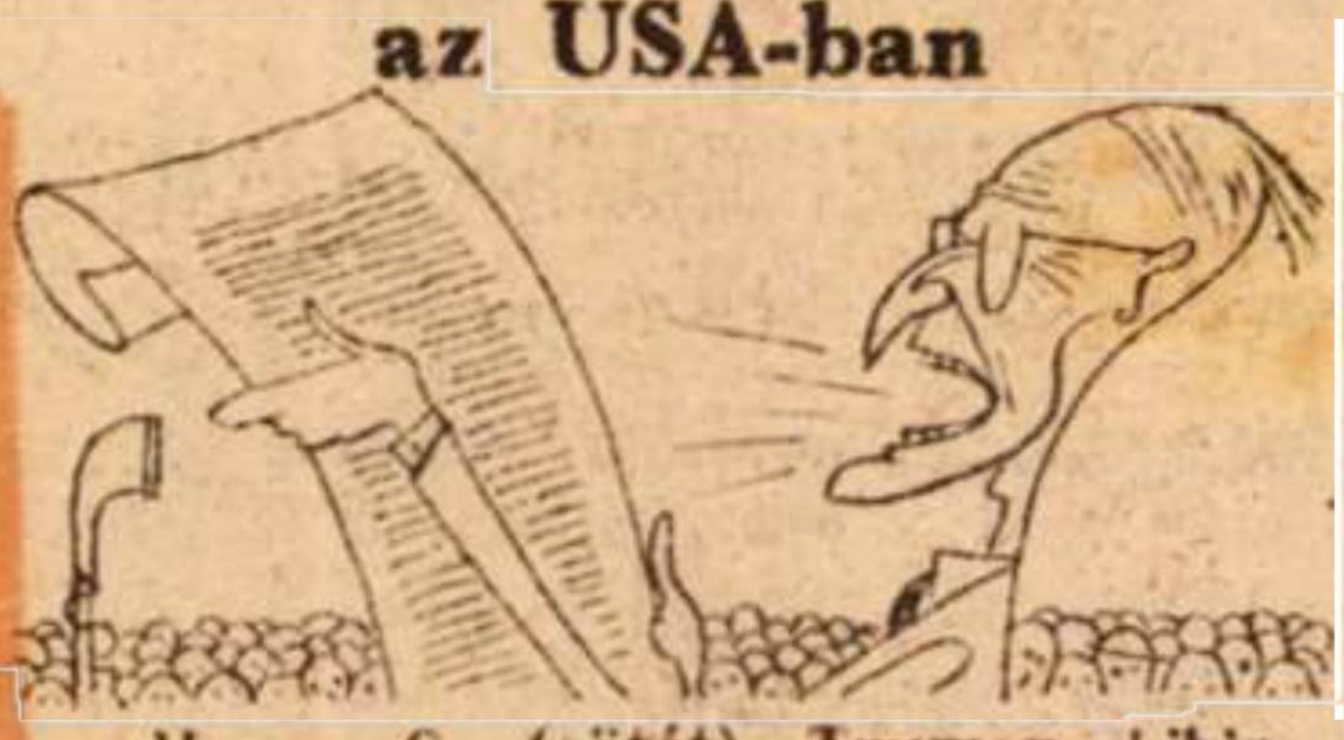

Harry S. (sötét) Truman kihirdette a szükségállapotot. Az amerikai néphez intézett kiáltványából idézzük az alábbiakat:

— Amerikát súlyos veszély fenyegeti! Az agresszorok mindenütt előretörnek. A koreaiak megtámadták Koreát, az indonézek Indonéziát, a vietnamiak betörtek Vietnamba, a kinaiak Kinába, a malájok Malájföldre. Manapság nem lesz hely, ahol lehajtsa fejét a tőkefölöslegünk. Japánban is japán támadástól kell tartanunk s általában egyre több nép akarja elfoglalni az országát. Az agressziónak ilyen fenyegető áradata ellen szükség van a szükségállapot kihirdetésére.

Egyelőre a következő intézkedéseket léptetjük életbe az amerikai életforma és a nyugati szabadságjogok védelmére:

1. Az árak további emelését a bérek tervszerű csökkentésével kell ellensúlyozni.
2. A kommunistákat, négereket és zenekritikusokat koncentrációs táborba kell zárni, s a lányom hetenkint hangversenyt ad számukra.
3. Munkaerőkímélés céljából kötelezni kell a meglincselendő négereket, hogy akasszák fel saját magukat.
4. A gengszterek számára indított diplomáciai tanfolyamok számát szaporítani kell.
5. A bankárok számára tábornoki, a tábornokok számára bankári tanfolyamokat kell indítani.
6. A Wall Street kiszélesítési munkálatait azonnal meg kell kezdeni.
7. Mindenféle üzleti területet védett területté kell nyilvánítani.
8. Fokozni kell az amerikai nyakkendő változatosságát.
9. A rágógumikivitelt ki kell terjeszteni az egész naprendszerre.
10. MacArthur szenttéavatása érdekében gyorsított eljárásra kell utasítani a pápát.

Egy felsőbb parancs — illusztrálva

(Amerikai asszonyok tüntettek Eisenhower ellen.)

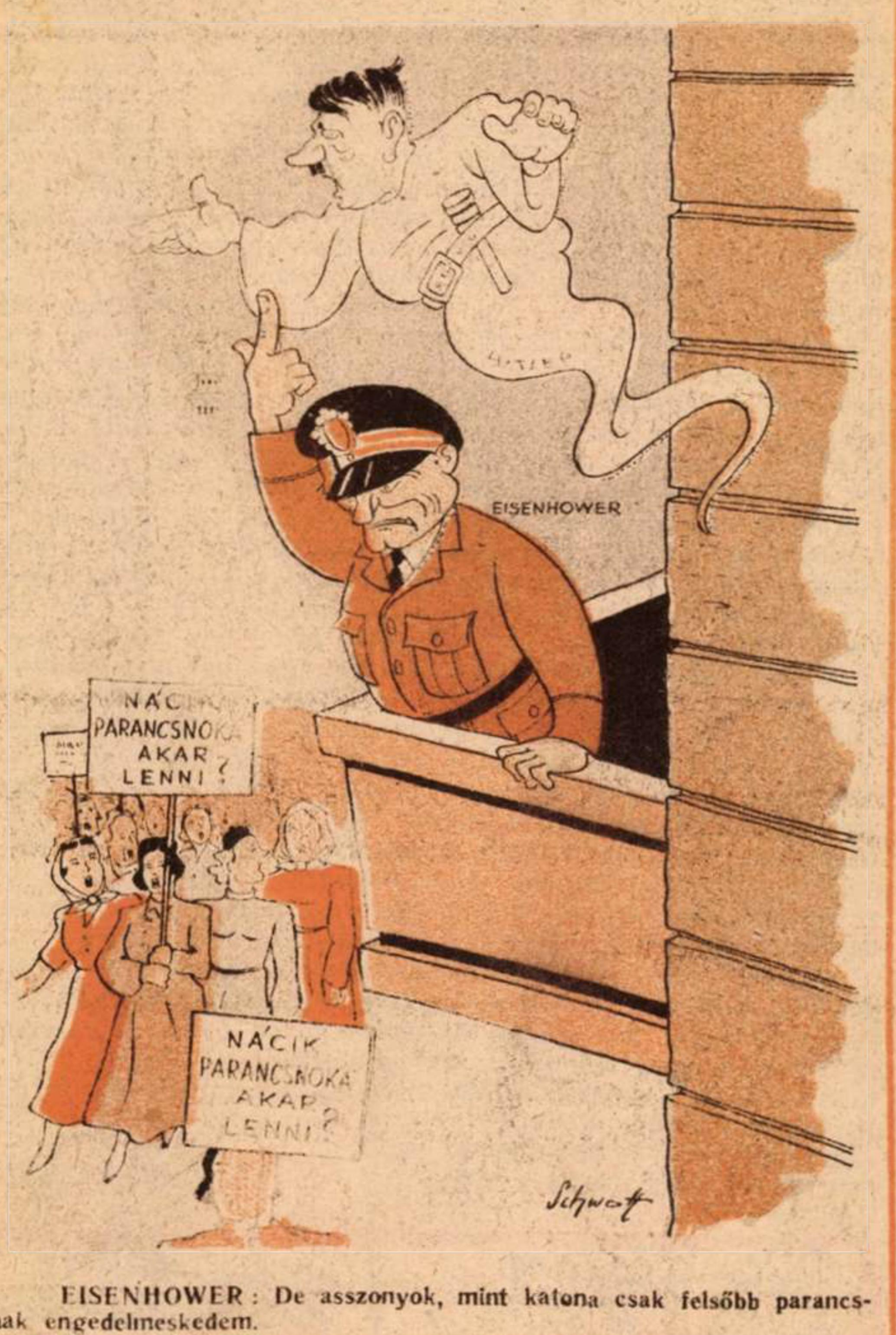

EISENHOWER: De asszonyok, mint katona csak felsőbb parancsnak engedelmeskedem.

Szerkesztőségünk uj cime:
V. Alkotmány-u. 3.
A telefonszámok változatlanok

Kuláknék az esőben

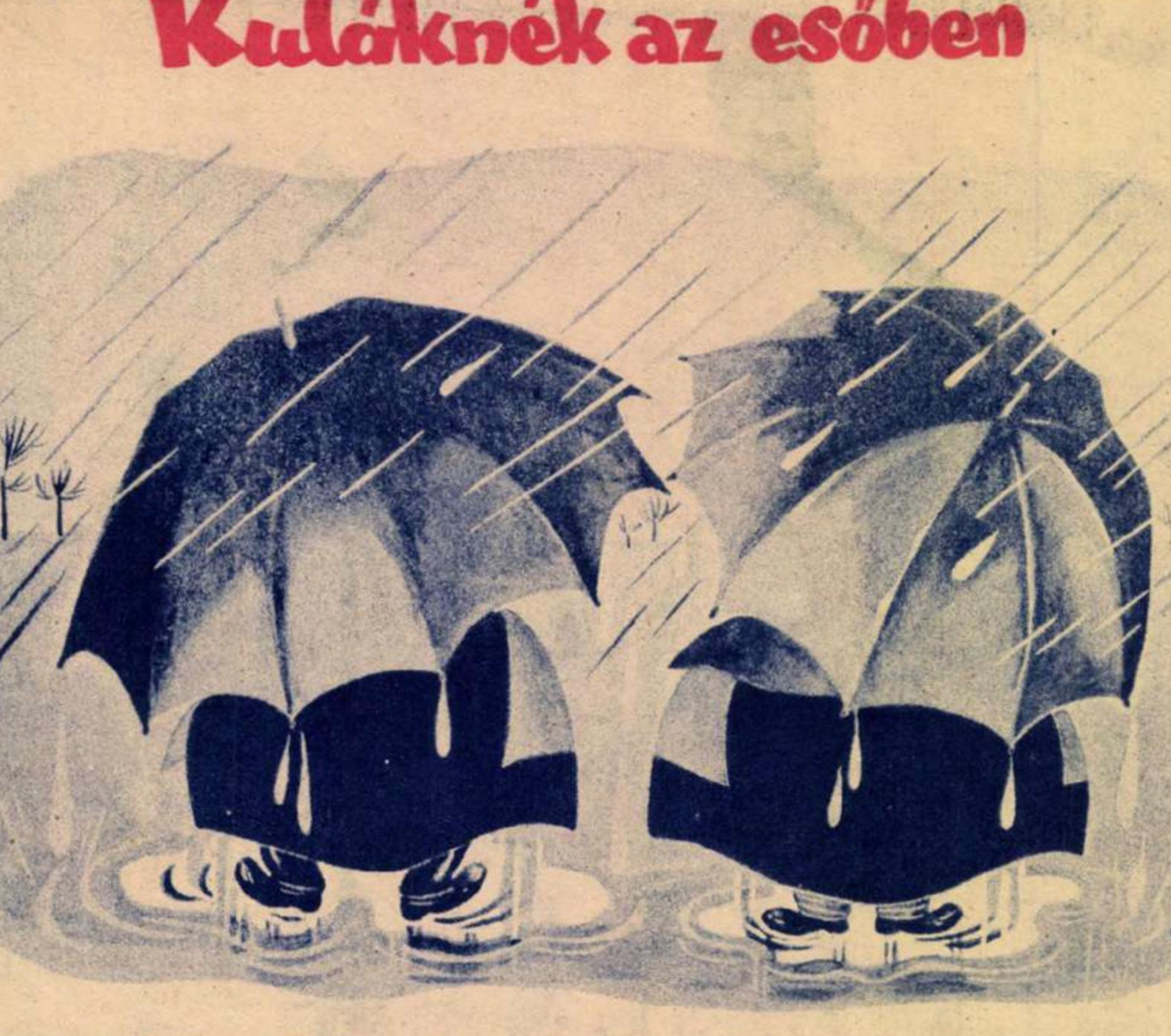

— Miért jött ki az esőbe Zsírosné?

— Nézze Hájasné, egyre emelkedik a termelőcsoportok száma, a traktorok száma, a szövetkezetek száma, a dolgozó parasztok jóléte, hát legalább lássak valamit, ami esik...

Le a bürokráciával!

Mátravidéki magaslatokon

Ha beutalnak — jutalomból — a Galyatetőre, tudod, hogy most a mátravidéki magaslatok legszebb gyógyhelyén s a paradicsomban vagy. Dehogy mersz arra gondolni, hogy itt, a hómezőn, itt, a fenyők tövében, itt is van bürokrácia. Pedig van. Legalább is 1949 március és 1950 augusztusa közt volt. Például a befejezett vizsgálat szerint ilyenek voltak:

1. Az élmunkások Galyatetőn más üdülőkhöz képest a magas — napi 40 Ft-os —SZOT-térítés ellenére sem részesültek jobb ellátásban, sőt elhelyezésük a többi beutaltaknál még hátrányosabb is volt.

2. A nép vagyonával könnyelműen gazdálkodtak, mert az államosításkor leltárakat nem vettek fel; az időközi beszerzésekről semmi nyilvántartást nem vezettek, anyagfelhasználásokat nem a tényleges kivételezések, hanem szemrevételezés vagy bemondás alapján számoltak el, behajthatatlannak nem minősített követeléseket leírtak....

De voltak műszaki hibák is. A vízmelegítő boylereket nem tisztították s ezért 10—15%-kal több tüzelőt használtak, a jéggyártó berendezés, a hűtőszekrények elosztója, a tömítések: mind elromlottak. S a hiányos ellenőrzés miatt minden téren általános lazaság volt s ez a visszaéléseknek nyitott teret.

Azonfelül: 185 alkalmazottja van a Mátravidéki Magaslati Gyógyhelyeknek. Sok ez egy kicsit. Mit szólnak mindehhez a fürdő- és üdülőközpont és a Népjóléti Minisztérium üzemgazdasági osztálya? S ha szólnak, mért nem látszik nyoma a szavuknak?

Örökdugó

Tréfás szó, úgy hallatszik, mint „öreg digó", de csakugyan örök dugót jelent, azaz: soha el nem romló örökös hordó-dugaszt, tiszta aluminiumból, amit egy Dénes Manó nevű öreg bor-ember talált ki és mindenkinek bemutatott. Nekem is. Mindenkinek tetszett, mert egyszerű, tiszta, praktikus és sok pénzt lehet vele megtakaritani. Nekem is tetszett. S még azt is láttam, hogy sok pénzt lehet vele keresni, ha Magyarország szabadalmaztatja. Noha biztos, hogy el fogják lopni a szabadalmat, mert a találmány olyan szimpla, hogy — mihelyt látta az ember — azonnal csodálkozik, hogy már a régi görögök nem találták ki. De tényleg nem találták ki, tényleg Dénes Manó találta ki és — 1948 óta szalad körbe vele hivatalból-hivatalba. Mondtam, hogy mindenkinek tetszik a találmány: Vas Zoltánnak, a Tervhivatal főnökének és Hevesi Gyulának, a Találmányi Hivatal főnökének is. De hiába. Tizenhárom kisebbrangú hivatalnok (inkább: csinovnyik) összeállt, alá is irt egy irást, hogy Dénes Manó találmánya használhatatlan.

S most — egyelőre —, míg a szent mennydörgősmennykő bele nem csap az ügybe: csakugyan használhatatlan.

Holott használható. Biztos vagyok benne. Sajátszeműleg láttam.

GÁBOR ANDOR

SÓ

Ha helyünk volna, nagyon hosszan válaszolnánk Ruttkai Armand elvtársnak, a Nyersbőrgyűjtő és Kereskedelmi Nemzeti Vállalat igazgatójának, aki a december 22-i számunkban megjelent néhánysoros közleményünkben kommunista becsületének „érintését" látja. S ezt mondja:

„Ez ügyben a tényállás a következő: 1949 év végén az ujpesti kirendeltségen leltároztak. Megállapítást nyert, hogy a bőrök sózásához használt petróleummal denaturált, tehát minden emberi élvezetre alkalmatlan iparsóból 145.757 kg sóhiány mutatkozik, ami az év folyamán elhasznált sókészletnek mintegy 10 %-át tette ki. Amikor ezt nekem jelentették, nyomban házi vizsgálatot rendeltem el. Már az is megállapította, hogy a sóhiány csak látszólagos. A sófelhasználás ugyanis vödörszám történt. A vödröt csak először mérték le, a továbbiakban a vödörben lévő sót már csak becsülték. A becslés és a ténylegesen felhasznált mennyiség közti különbözet okozta hónapokon keresztül a látszólagos sóhiányt. De a nagy mennyiség miatt nem elégedhettem meg a házi vizsgálat eredményével, hanem az esetet jelentettem:

a) a rendőrségnek, b) az Állami Ellenőrzési Központnak, c) a Belkereskedelmi Minisztériumnak, d) a Pénzügyminisztérium jövedéki osztályának..."

Itt kiszállok az idézetekből. S megkérdem, minek az kérem? Rettentően nagyszámú embert és hivatalt mozgósított az igazgató elvtárs, holott már az Államügyészség határozata megállapította, hogy nincs baj a só körül. S az igazgató elvtársnak e határozat nélkül is tudnia kellett volna, hogy van-e baj, vagy nincs?

S ha tudta, hogy nincs baj, miért bizonyíttatta ezt még négy fórummal? Kommunista becsületemre mondom, hogy ezt nem értem.

G.

CSALÁDI CSIPETKE

Elhatároztam, hogy bevezetem a családba is a csipetkét, mint nevelőeszközt. Háromtagú család vagyunk; hogy a családnak két olyan tagja van, akinek nevelésre van szüksége, ebben mindhárman egyetértünk. Csak szerintem a kislányom és a feleségem ez a két tag, a feleségem szerint a kislányom és én, a kislányom szerint viszont én és a feleségem. Ezek azonban árnyalati különbségek, a lényeg a fontos és a lényeg az, hogy senkise örül, ha kiéneklik a hibáit, amelyek vannak neki és mindenki örül, ha kiéneklik az erényeit, amelyek nincsenek neki.

Megírtam tehát az első dalosrigmust, amely így hangzott:

(A Csak egy kislány dallamára.)

Csak egy kislány van a világon,
Ki a spenótot nem imádja,
Aki a spenótot meg nem eszi,
Az (sej-haj) a húst se érdemli.

A kislányom szfinksz-arcáról nem lehetett a hatást leolvasni, ellenőrizni pedig mégúgyse lehetett, mert ahhoz spenótot kellett volna főzni és a spenótot (seh-haj) én se kedvelem.

Hamarosan megírtam azonban a második csipetkét:

(A Maros vize dallamára.)

Maros vize folyik csendesen,
Lányom körme piszkos rendesen,
Kérdezem én: csoko-csokoládét ehet-e,
Akinek a körme fekete.

Ezzel már határozott sikerem volt, mert a kislányomnak annyira tetszett, hogy reggeltől estig ezt énekelte velem.

Ettől vérszemet kaptam és megírtam a harmadik csipetkémet:

(A Jánoshidi vásártéren Ica te dallamára.)

Olvasásból egyest kaptál, Margit te,
A fejemre szégyent hoztál Margit te,
Ha nem tanulsz, nem leszel oly okos, mint én —
Buta maradsz, Margit te!

A kislányom nem szólt egy szót se, csak keserűen bólintott.

Másnap, amikor hazajöttem, a szobánk falán, mindjárt a fényképem alatt egy rajzlapot láttam. Rá volt írva hatalmas betűkkel:

FALI ÚJSÁG

És a cím alatt, kislányom szép nyomtatott betűivel az első cikk:

EGY PÁR SZÓ A CSIPETKÉRŐL.

AZOK A CSIPETKÉK, AMIKET APU ÉNEKEL, NEM JÓK, MERT ROSSZAK BENNÜK A RÍMEK ÉS APU KÜLÖNBEN IS HAMISAN ÉNEKEL.

Gergely Miklós

Attlee beszámol washingtoni tárgyalásairól

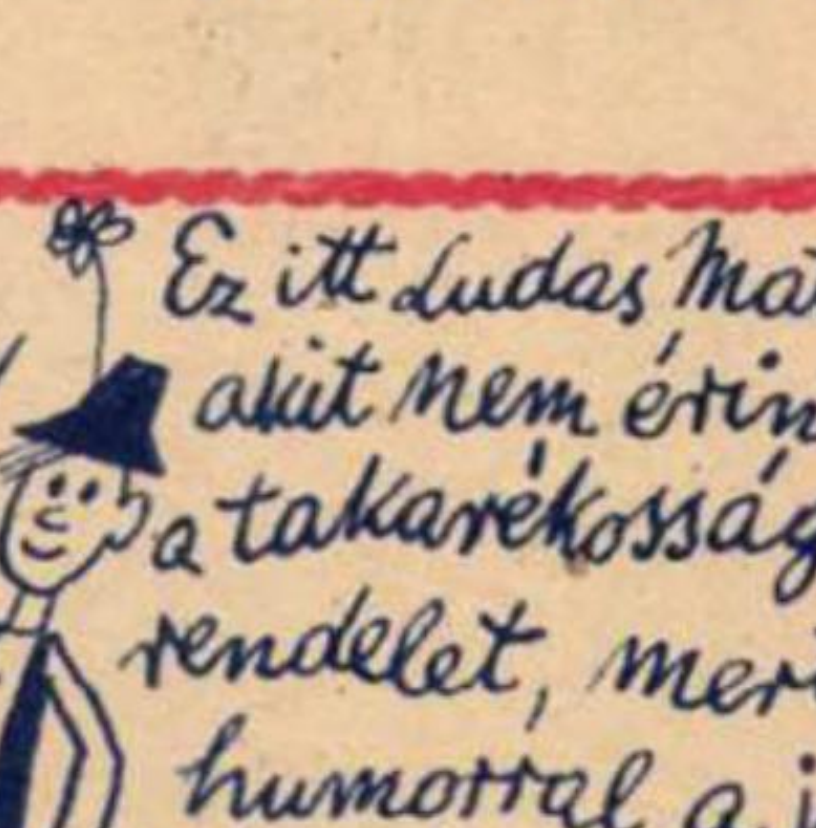

— Óh, az elnök és én mindenben megegyeztünk, kivéve a leánya énekhangját...

(Daily Worker, London)

Diluck elvtárs

a brüsszeli Drapeau Rouge karikaturista művésze, szabadságát keleteurópai körutazással tölti. Útja során eljött Magyarországra is, és felkereste a Ludas Matyi szerkesztőségét. A nyurga és rendkívül rokonszenves Diluck elvtársat lapunk munkatársai lelkes szeretettel fogadták, s mialatt vendégünk, a belga Kommunista Párt nehéz harcairól, és a gúzsbakötött belga képzőművészetről számolt be, előkerültek a ceruzák, és Diluck elvtárs lapunk munkatársait rajzolta le, munkatársaink pedig őt örökitették meg.

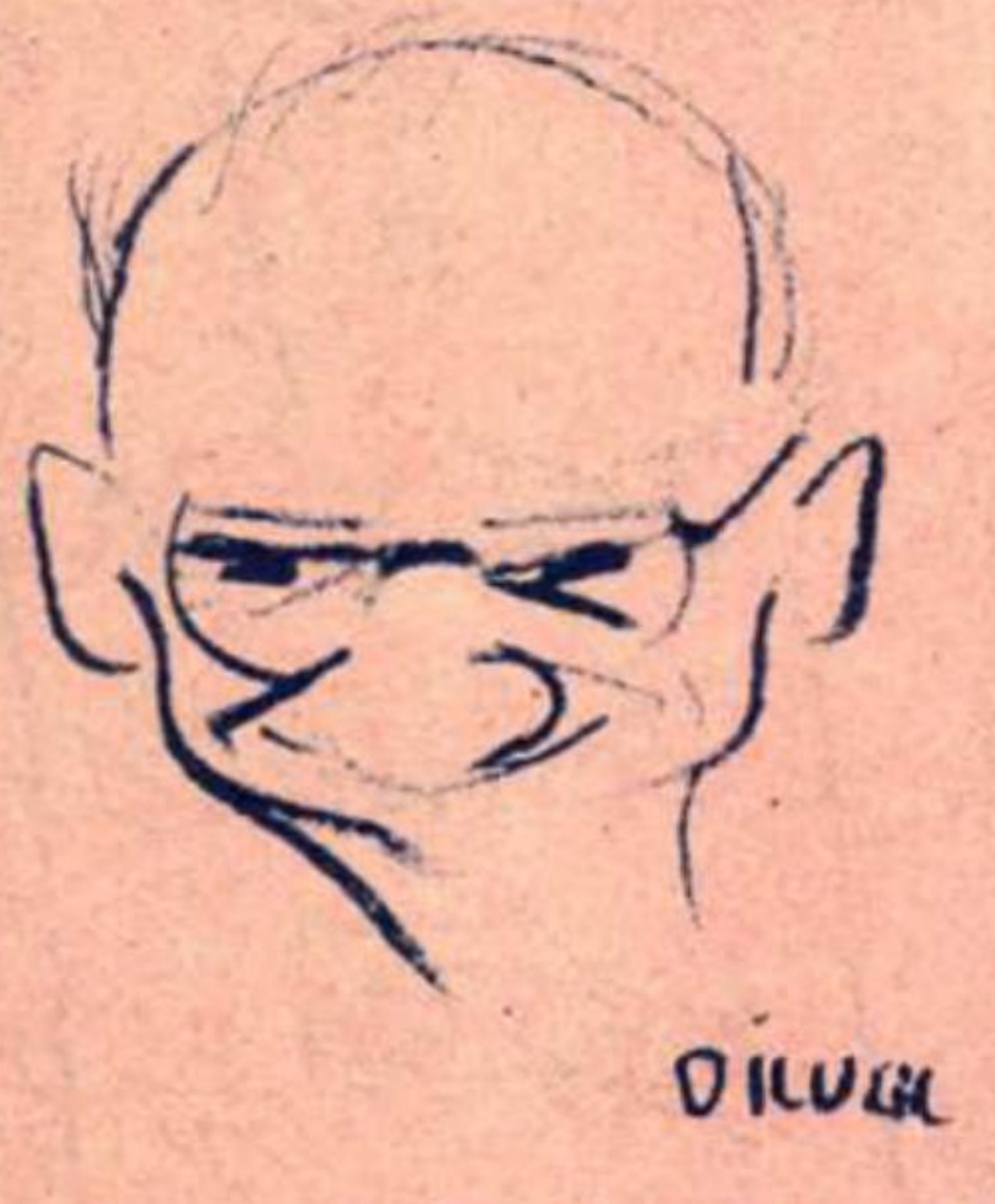

Diluck rajza Szűr Szabó Józsefről

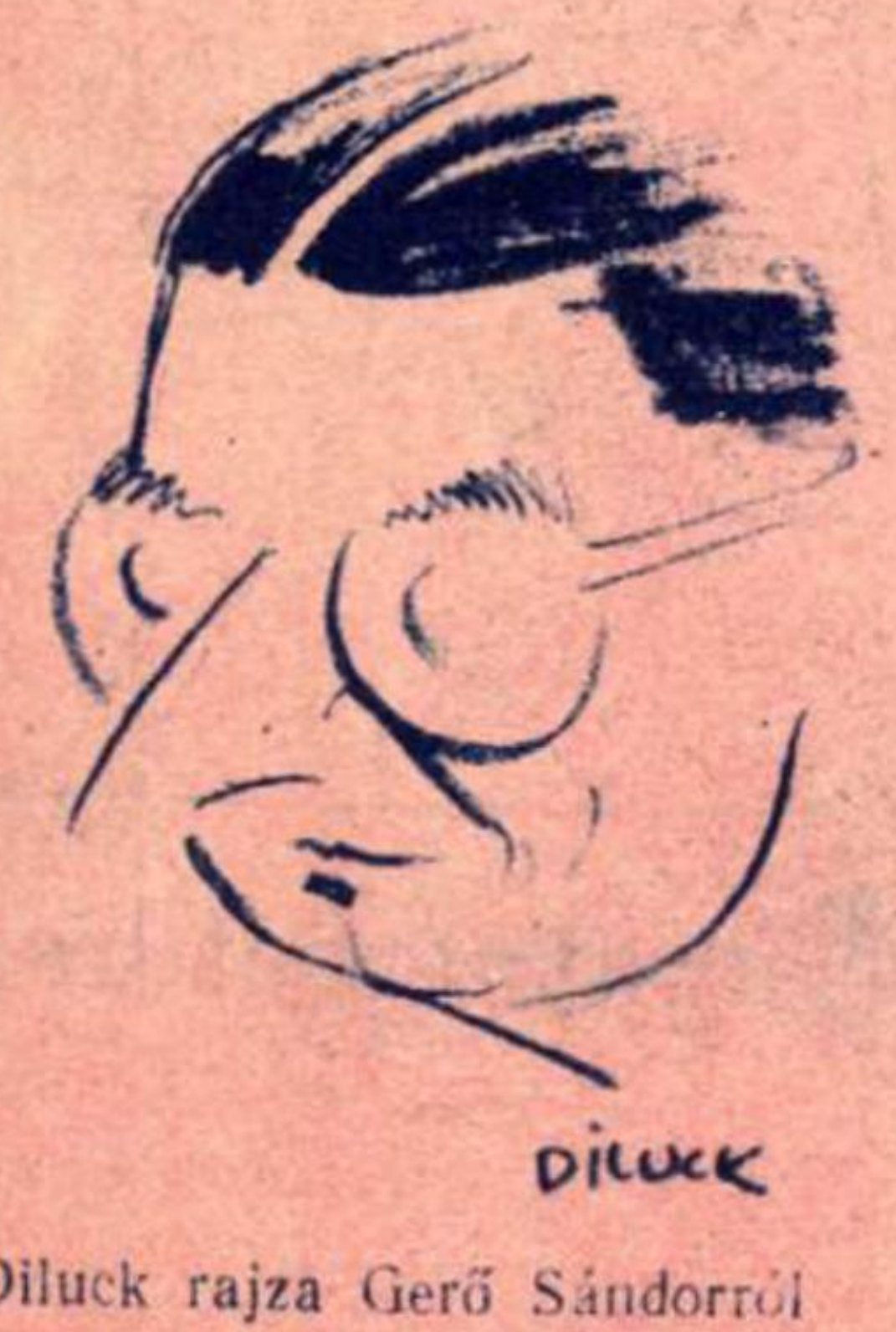

Diluck rajza Gerő Sándorról

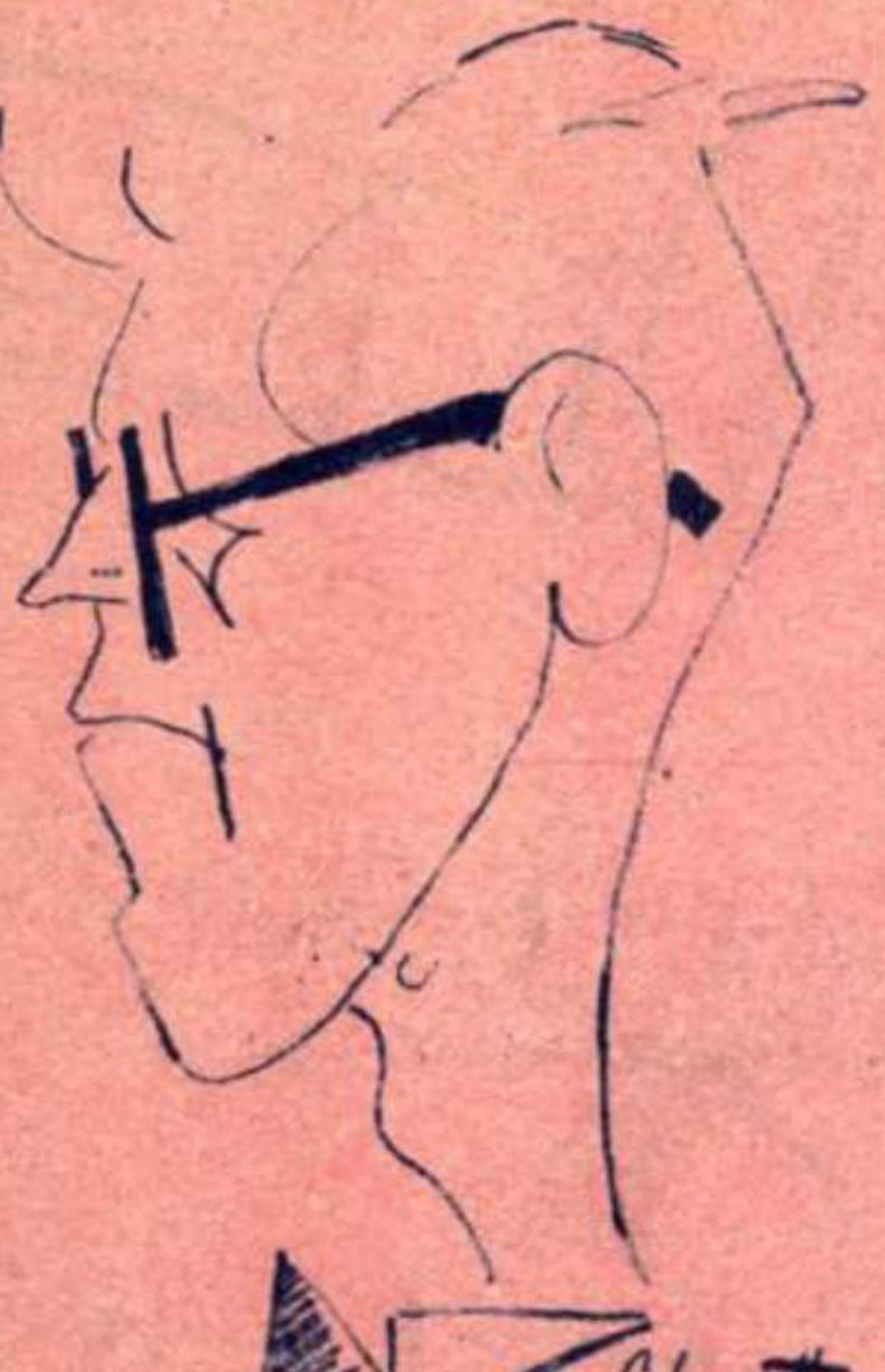

Schwott Lajos rajza Diluckról

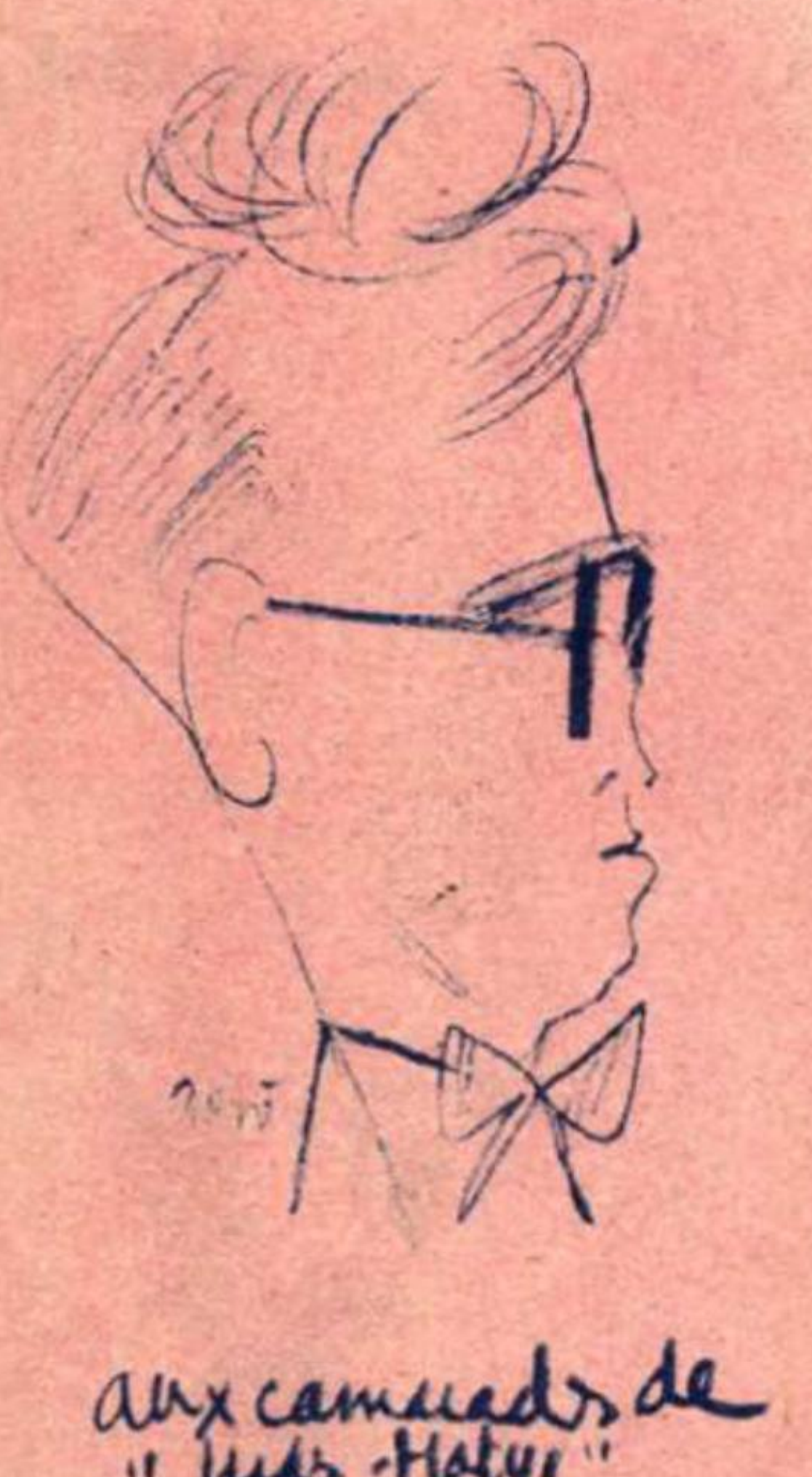

Gerő Sándor rajza Diluckról

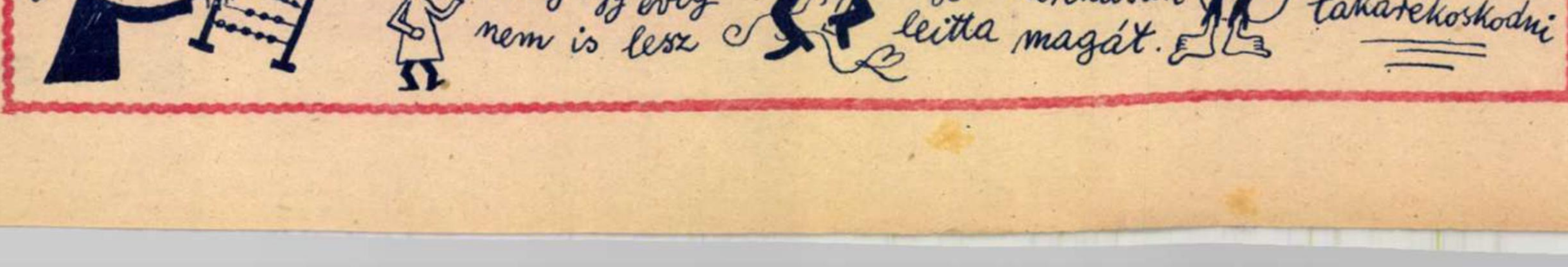
Hangtalan Heti Híradó
1
7
4
5
17
Statisztikusok kiszámitották, hogy ilyen vidám Szilveszter már egy éve nem volt s legalább még egy évig nem is lesz
Most vagyunk a XX. Század dekán. Ez a bácsi ebből az alkalomból Szilveszter éjjel derekasan leitta magát.
Ez itt Ludas Matyi, akit nem érint a takarékossági rendelet, mert a humorral a jövőben sem fog takarékoskodni

Aminek nem szabad lennie...

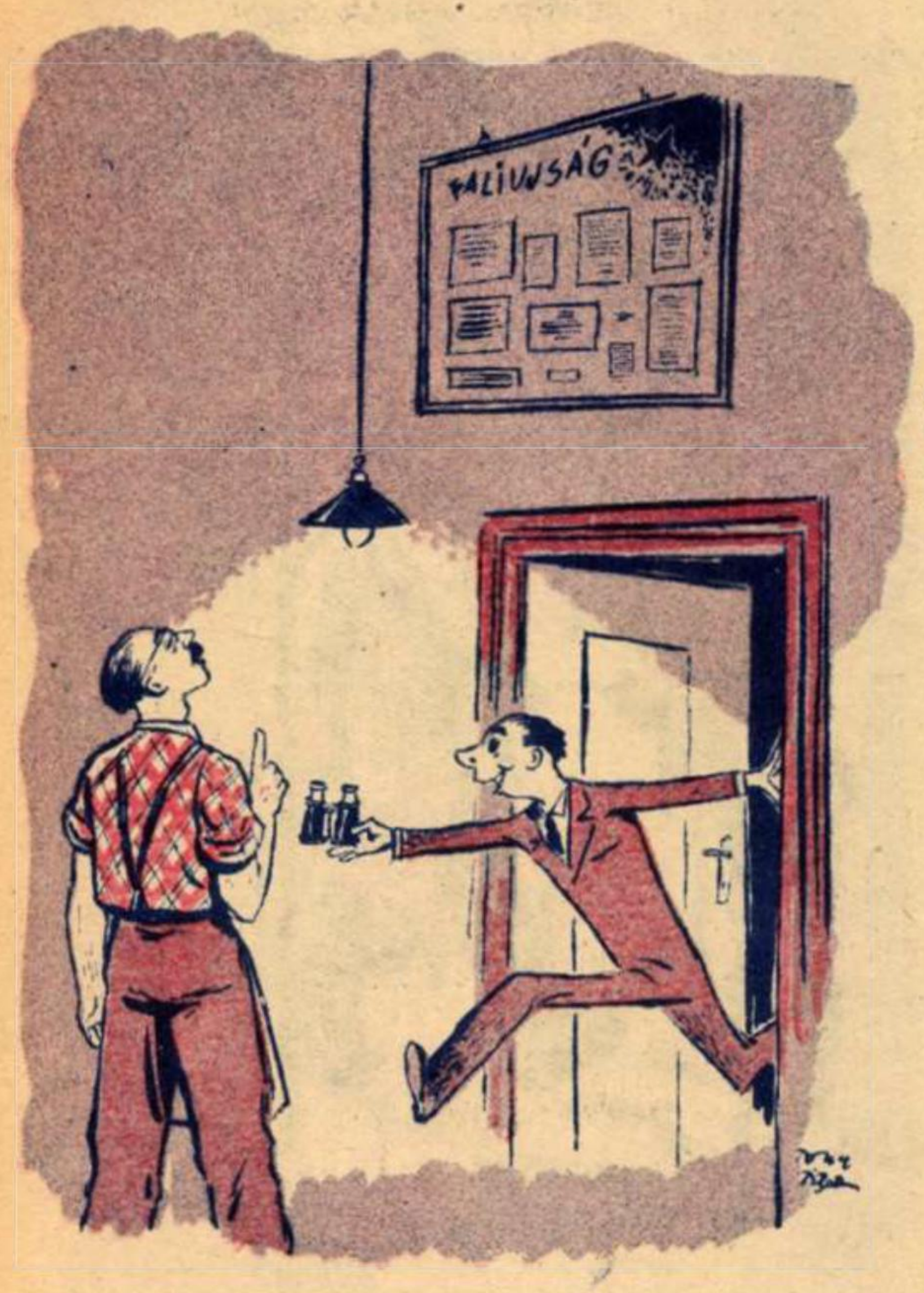

— El akarja olvasni a faliujságot? Tessék egy látcső!

A kocsi belsejébe került a taxióra

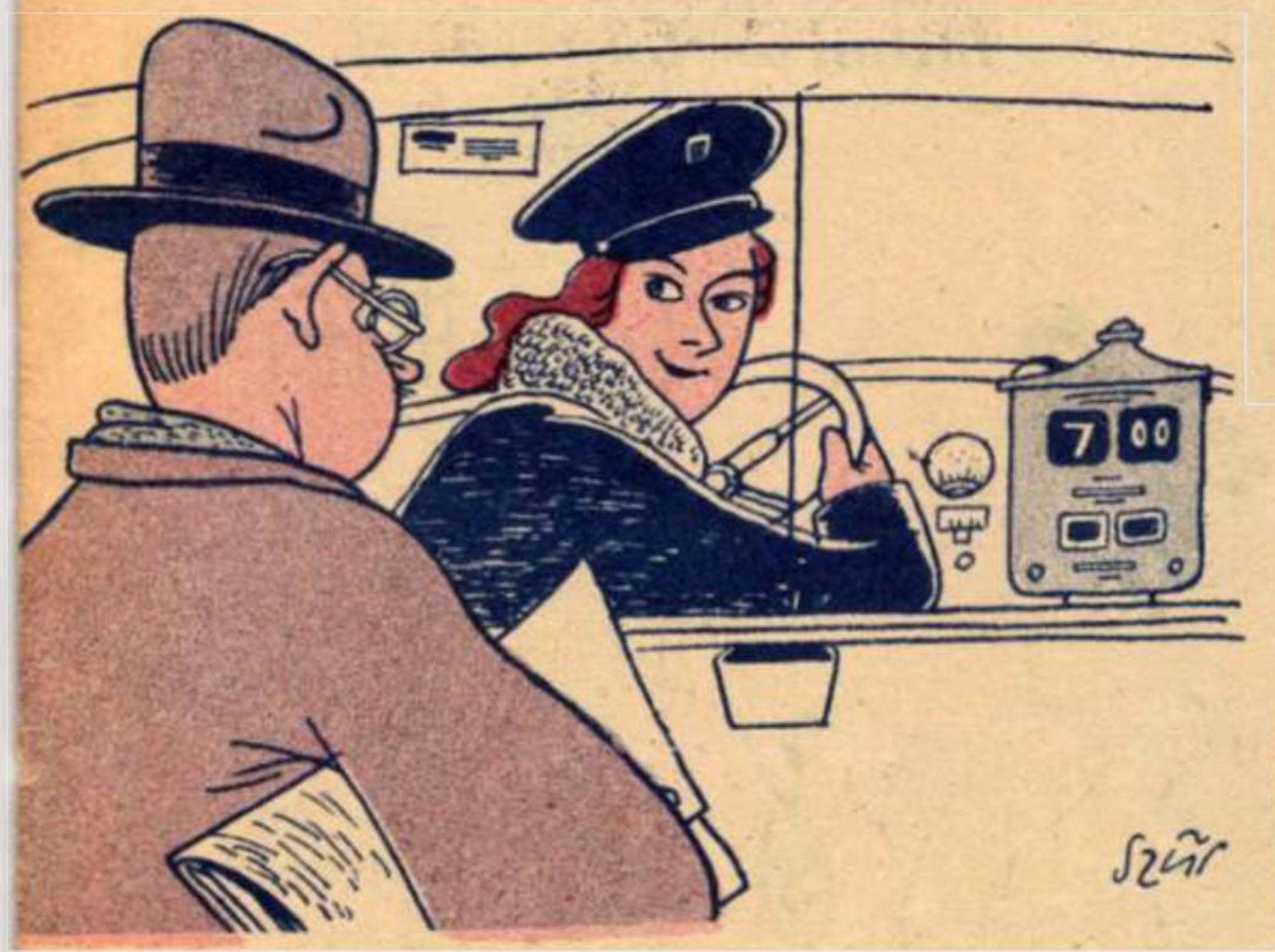

Utas: Nagyon boldog lehet ez az óra, hogy bekerült a kocsiba!

Soför: Miből tetszik gondolni?

Utas: Abból, hogy minden pillanatban ugrik egyet örömében...

* * *

Kinek köszönje?

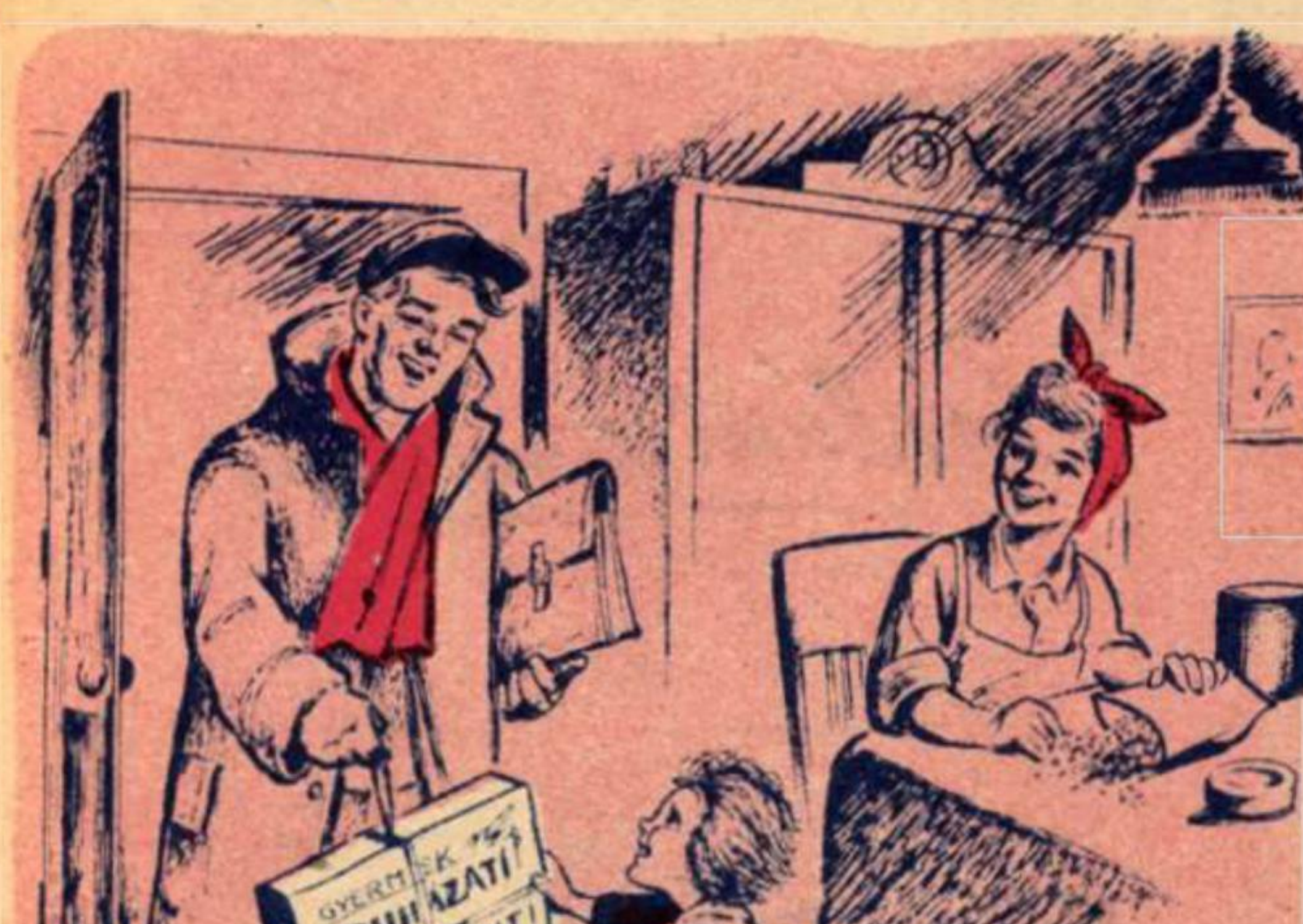

— Köszönöm apukám ezt a gyönyörű ajándékot!

— Ne nekem köszönd, hanem Muszka Imre bácsinak!

— De hiszen nem ő adja apukámnak a fizetést!

— Az igaz, de a tapasztalatait ő adta át és ezért kaptam több fizetést!

Fegyverkezési novella több periódusban

ELSŐ PERIÓDUS

SAMU BÁCSI: Hogyisne... Egyszer már megégettem veletek az ujjamat... Kés, villa, olló nem SS-gyerek kezébe való! A biztonság kedvéért adjátok ide azokat a hajtűket is!

MÁSODIK PERIÓDUS

SAMU BÁCSI: Hogy én fegyvereket adtam a nyugatnémet fasisztáknak? Hát ha három játékpisztolyt, egy vizipuskát és két pukkanóbékát fegyvernek lehet nevezni, akkor vállalom az ódiumot. Voltunk mi is fiatalok.

HARMADIK PERIÓDUS

SAMU BÁCSI: A nyugatnémet rendőrséget mindenesetre fel kellett fegyverezni, mert egy rendőrség fegyver nélkül olyan, mint egy repülőgép szárny nélkül, vagy egy szárny repülőgép nélkül. Azért adtam nekik repülőgépet is, hogy ne legyen olyan.

NEGYEDIK PERIÓDUS

SAMU BÁCSI: Adtam, adtam, de csak a legszükségesebbet. Az a baj, hogy az emberek hajlandók elefántot csinálni a tankból, meg a meszszehordó ágyúból is.

ÖTÖDIK PERIÓDUS

SAMU BÁCSI: Mit? Nehézbombázókat? Amennyi beléjük fér! Mindent a náci-hadseregnek! Kinek lehet ez ellen kifogása! Akkor adhattam, amikor még büdös fasiszták voltak nekem és most ne adjak, amikor kedves szövetségeseim nekem?!...

○

BESZÉLJÜNK A BEIGLIRŐL

Azoknak a beiglitanulmányoknak sorában, amelyekben arról értekeztek, hogy miért kell karácsonykor mákos és diós kalácsot enni és főként, hogy miért kell olyan sokat enni, gyakran előfordult ez a kifejezés: beiglimérgezés.

Én is megkaptam.

Már karácsony előtti napon beigli volt az asztalon. Másnap Malvin néninél is azt kellett enni. Délután az espressóban a szimpla mellé egy mákosat és egy diósat tett a kisasszony.

— De én nem kértem beiglit — ijedeztem.

— Ilyen finomat még életében nem evett — biztosított és megbántva tette hozzá: „Kedveskedni akarunk legjobb vendégeinknek.“

Nem lehetett visszautasítani...

Hazafelé menet Frucsákkal találkoztam, aki karonfogott és felcipelt a lakására. Frucsákné sugárzó arccal tett elém egy beiglis tálat.

Vacsora után persze otthon is mákos és dióstekercs volt. Másnap is... Harmadnap is. Újév előtt már ravasz voltam és becsomagoltam a déli beigliadagomat.

— Délután majd megeszem, jól fog jönni, — magyarázkodtam.

A körúton megállítottam egy kisfiút és átadtam neki a csomagot. Megnézte, hogy mi van benne, azután dühösen visszaadta:

— Egész nap beiglit ettem, már fáj a gyomrom.

Az Emke sarkán világtalan ember állt. Letettem mellé a beiglit, de rámszólt:

— Tessék elvinni, már nem bírok több beiglit enni.

— Maga lát? — csodálkoztam.

— Sajnos nem, de megismertem a szagáról. Tessék elvinni a Karpfenstein-utca és Kálvária-tér sarkára, ott van egy öregasszony, az este hétig még elfogad beiglit.

(xti)

CSODÁLATOS ALKOTÁSOK-EGYSZERŰ MAGYARÁZAT

Újabb hatalmas vizierőművek épülnek a Szovjetunióban.

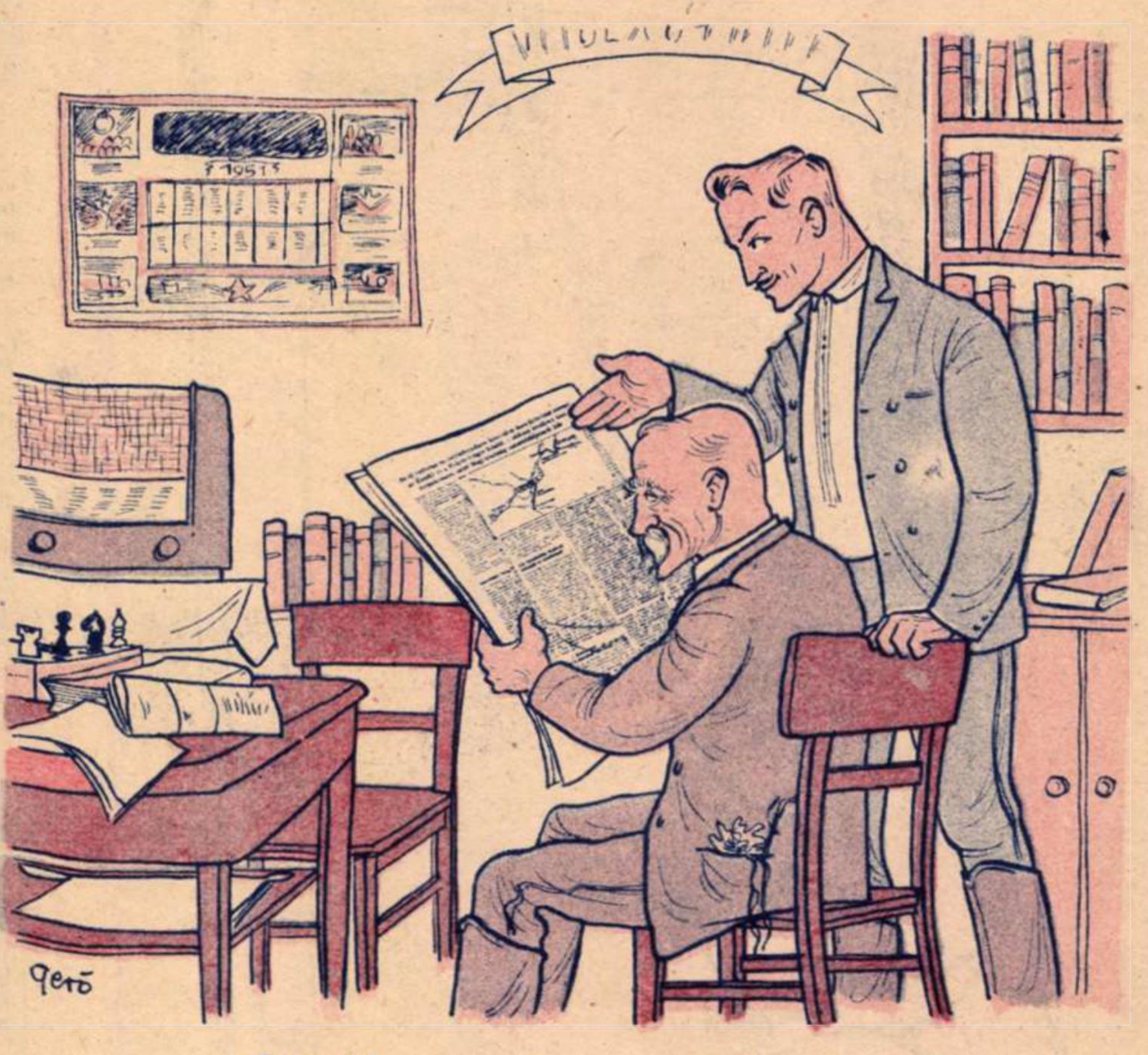

— Ez csoda!
— Nem öcsém, ez szocializmus!

Égi üzemzavar

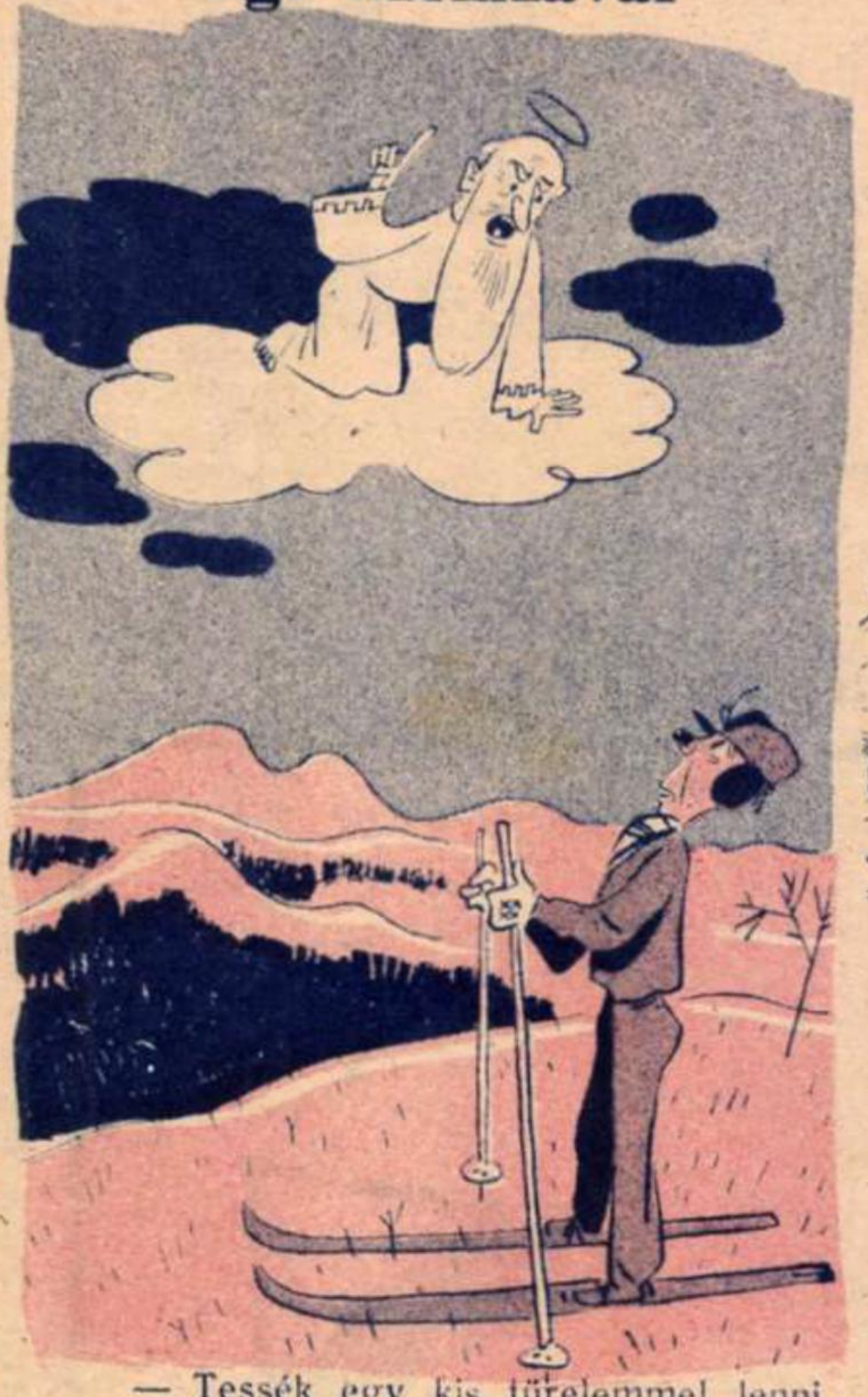

— Tessék egy kis türelemmel lenni, elromlott a hómotor...

Egy utca Amerikában

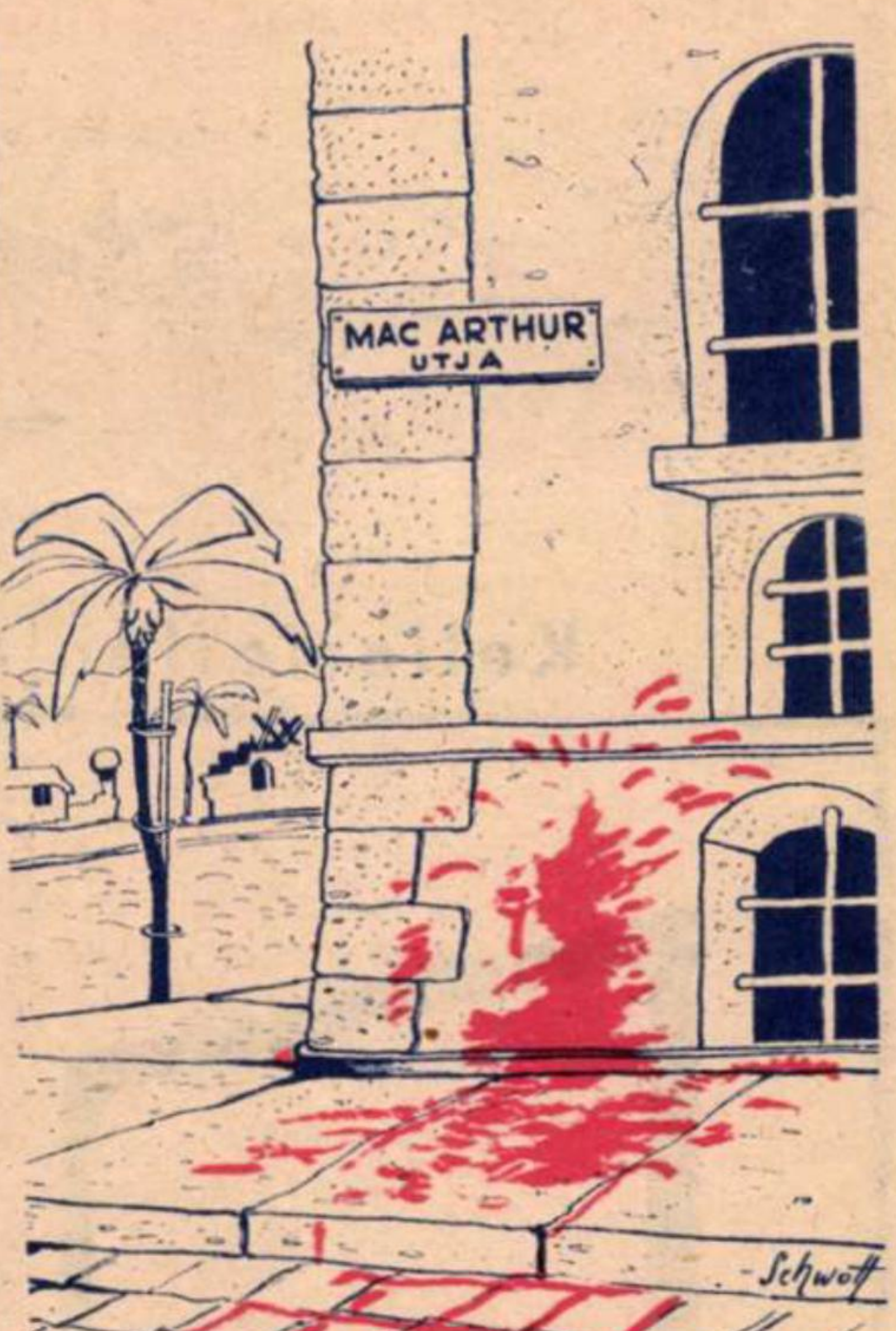

Ókori fürdőt találtak az óbudai ásatásoknál

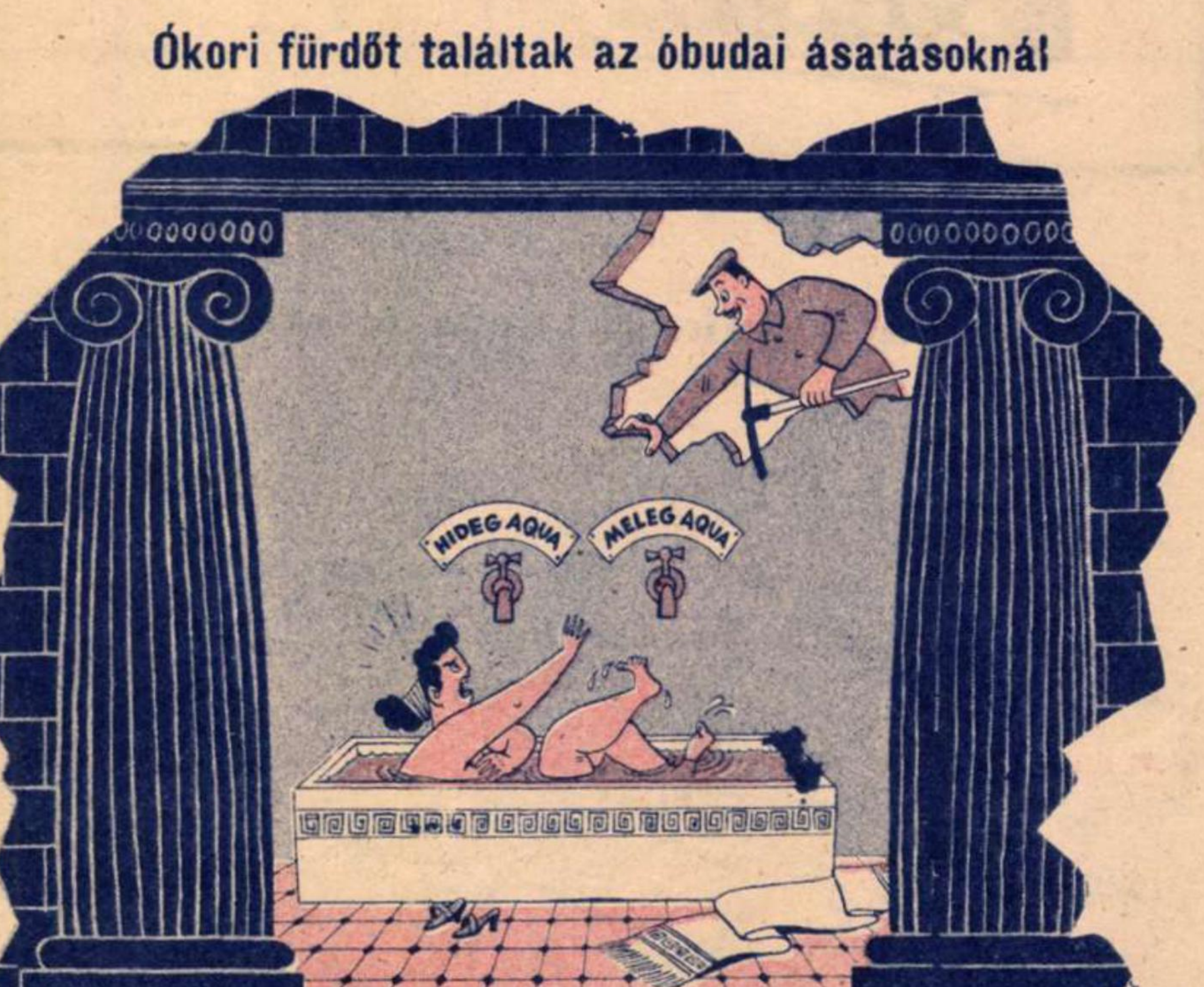

— Hé, nem megy onnan, maga szemtelen?

Franco pihenője

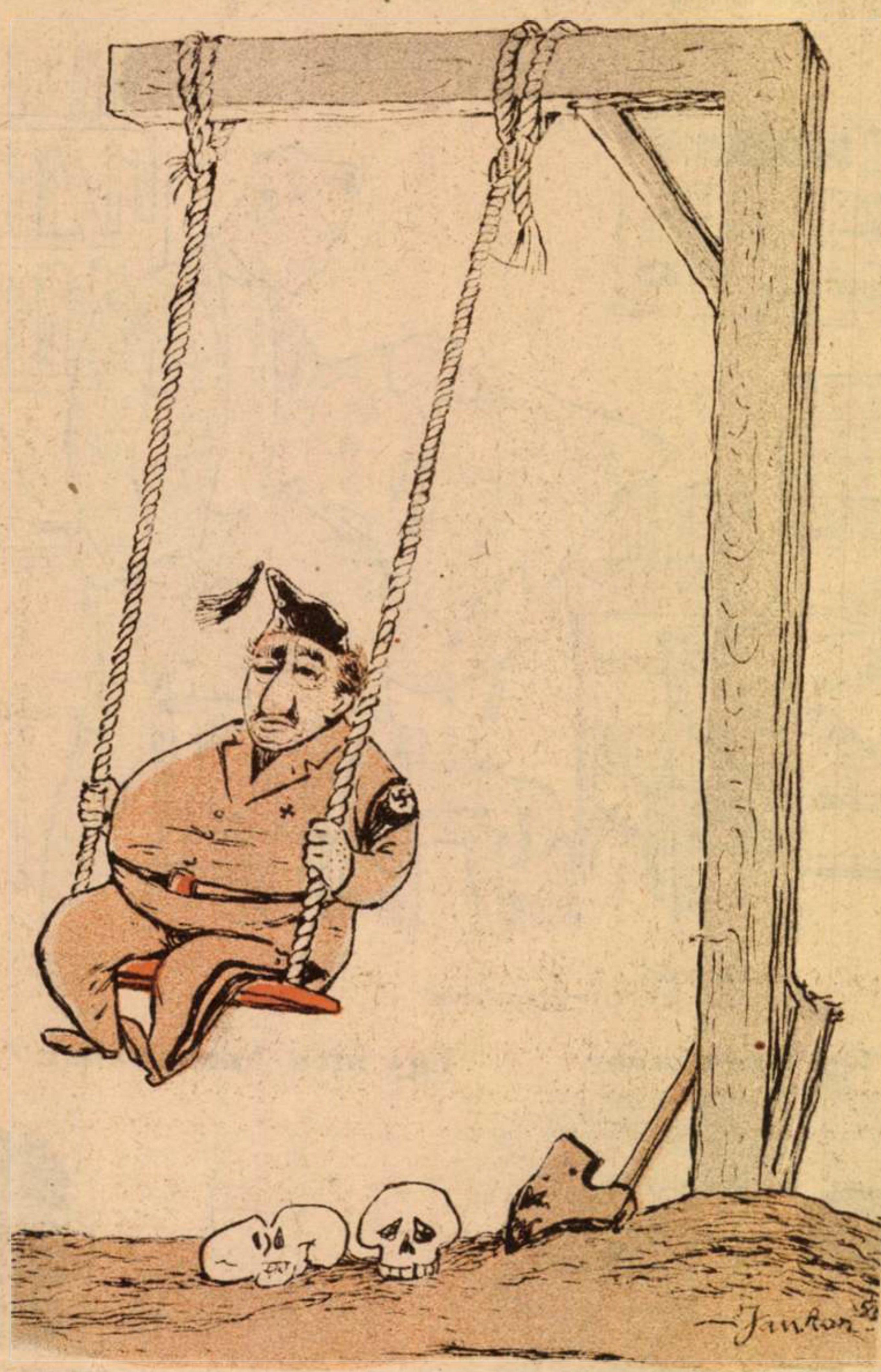

(Szpilki. Varsó)

Kellemetlen újdonság

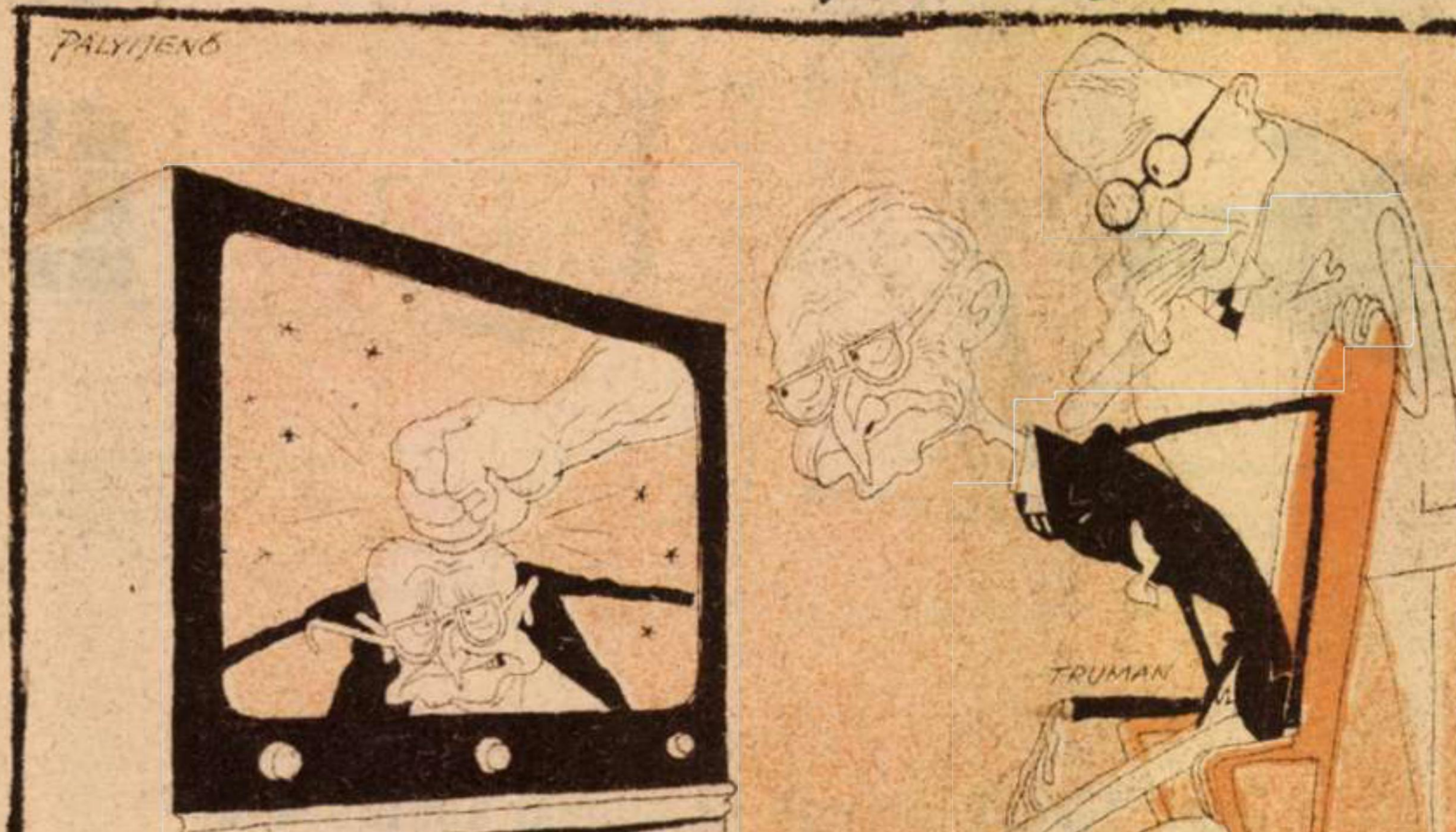

– Mi ez? Távolbalátó készülék?
– Nem, Mr. Truman, ez jövőbelátó készülék.

Csak a kuláknak nem tetszik

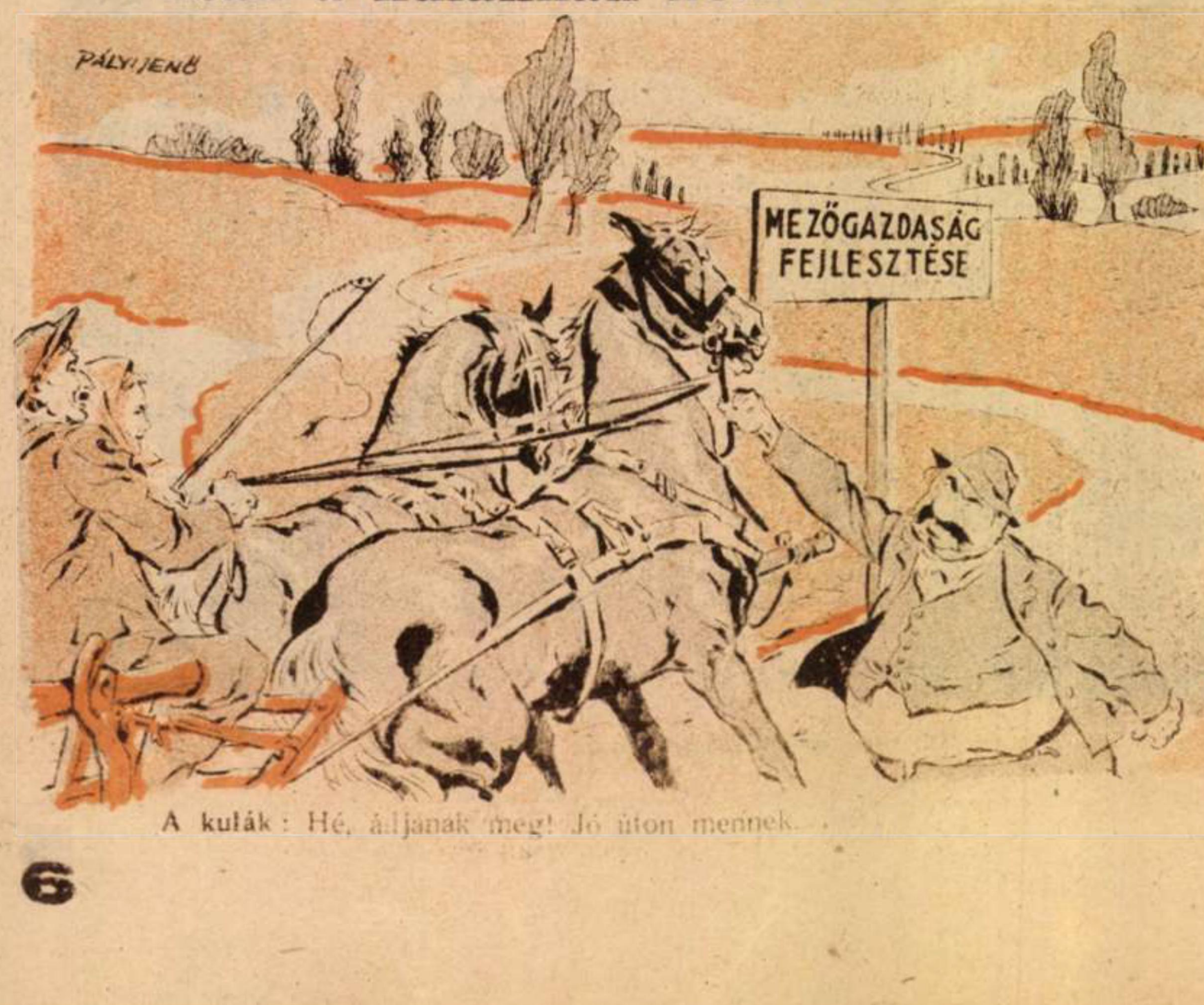

A kulák: Hé, álljanak meg! Jó úton mennek...

A begyulladókhoz

Gyűlést tartottak egyik este
a szervek mind, mint rendesen,
hozzá is szólt mindegyik sorra,
ki hangosan, ki csendesen.

Természetesen mindegyikök
a jelleméhez hű maradt,
hű képet adott önmagáról
szavaiban egy perc alatt.

A nyak makacs volt, nyakaskodott,
az orr megorrolt mindenért,
taknyos gyerekhez volt hasonló,
a has megint hasból beszélt.

Epésen szólt az epe közbe,
a nyelv nyelvelt, mint annyiszor,
a szív szivesen szállt vitába,
de nem volt benne bölcs szigor.

Az ujj segített minden újat,
gerinces volt a hátgerinc,
a száj az ésszel szájaskodott,
miért pont éppen engem intsz?

A máj rosszmájú volt, mint mindig,
az arcátlant inté az arc,
a köröm védte szakadtáig,
és tíz körömmel állt a harc.

A térd mindenre térdet hajtott, –
mondta a csípő csipősen,
a fog nyálasan viselkedett,
nem volt sokkal különb ő sem.

A derék derék módon állt ki
és a szemmel a szemtelent,
a könyököt, (a nagy könyöklőt
megdorgálták, mint helytelent.

A tompor nem segített, mindent
fenekestől felforgatott,
küzdött a fej a fejetlennel
mért csinál kis ügyből nagyot.

A láb a lábatlankodókról
szólt s egyet értettek vele,
a belügyekbe ép a belek
egyedül nem szóltak bele.

Béltársaim — súgta a vakbél,
a minden harcban csüggedő,
— begyulladtam, nem szólok hozzá,
a bátrakat hadd üsse kő.

Persze a kőnek hallatára
görcsöt kapott a két vese,
megzavarta a szervek rendjét,
mint gyermekálmot rémmese.

Mire a kétkedőkben aztán
életre kelt a rettegés,
remegni kezdtek mind a gyávák,
riadót fújt a szívverés.

Es megindult a zűr a testben,
hajat borzolt a félelem,
jaj — zajokra fakadt a hangszál,
nem ment le torkon élelem.

Ezer tűszúrást vitt magával,
rohant a forró vér, a láz,
az idegeket faj bogozta
mint hálóját a vén halász.

Karika ült a mély szemekre,
veríték folyt a homlokon,
hidegrázás jött vendégül a
negyven fokhoz, mint jó rokon.

S a nyamvadt nyúlvány, fonnyadt
féreg,
ki azzal, hogy begyulladott,
bajba sodorta sok-sok társát
most gennyesen csak hallgatott.

De már az agyban értelem gyúlt,
küldött a lábnak új erőt,
ernyedt izmok műtőbe vitték
a gyávaságból szenvedőt.

Injekciós tű, penge villant,
gumikesztyűben járt a kéz,
húsz perc se telt el kezdés óta,
s az orvos szólt mosolyogva: kész.

Es kész is volt a jó megoldás,
elmult a láz, a görcs, a jaj,
hogy távozott a genny a testből
egyszerre megszűnt mind a baj.

Mert így szűnik, csak így fog
szűnni,
— ezért írtam e kis mesét,
vágjuk ki a begyulladókat,
irtsuk bátran a gennyesét!

SULYOK GYÖRGY

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLACS ERNŐ.
Szerkesztőség:
Budapest, V., Alkotmány-utca 3
Telefon: 127–750, 128–031
Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3.
Telefon: 143–012, 143–017.
Nyomatott
a Budapesti Szikra Nyomda
offset-körforgógépén
V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Bánk bán-előadás a kultúrcsoportban

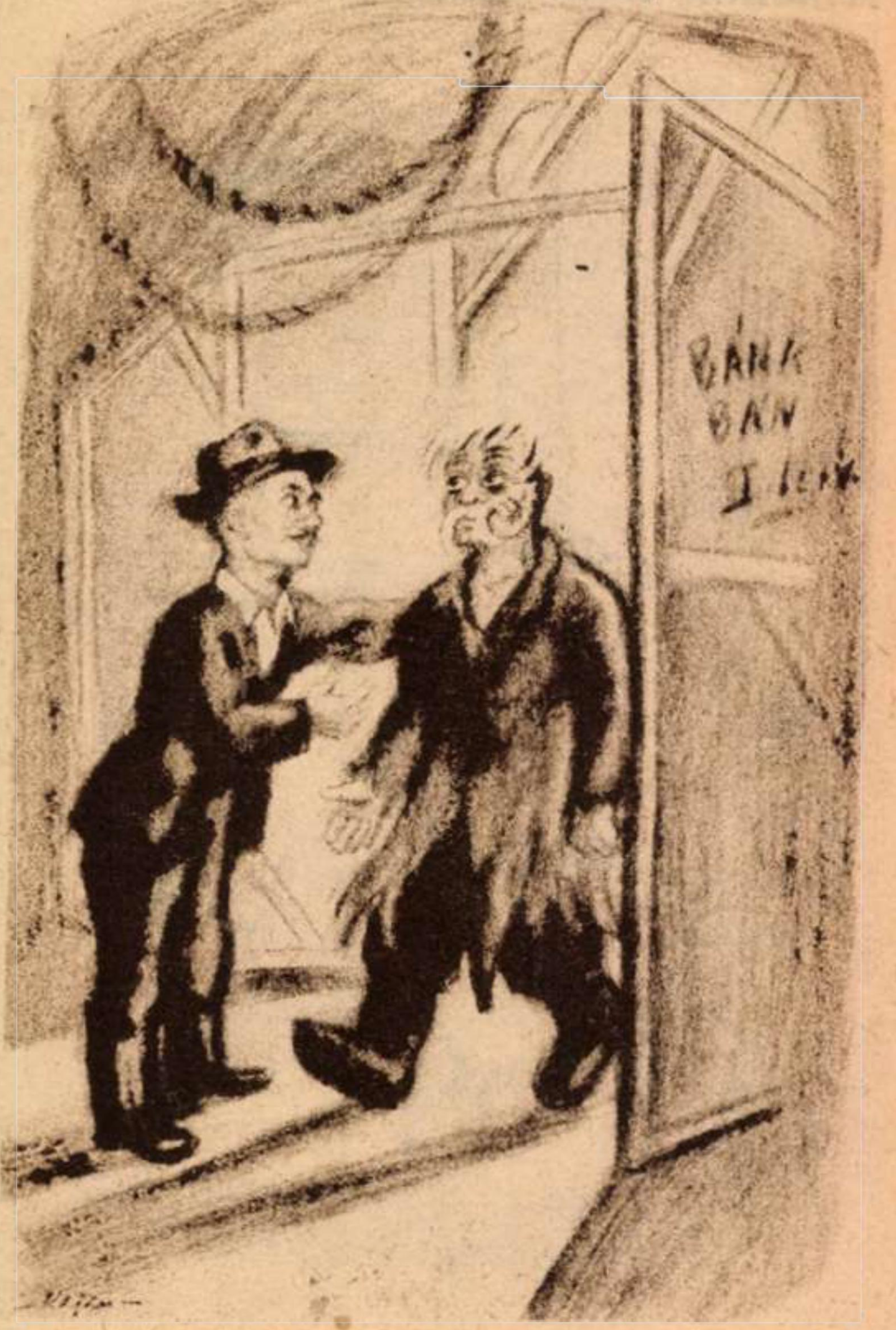
BÁNK BÁN I. felv.

– Hogy tudod ilyen jól alakítani Tiborcnak, az elnyomott parasztnak a szerepét?
– Tíz évig tanultam, mint Zsíros gazda cselédje.

Szabadlábra helyezik Nyugat-Németországban a fasiszta háborús bűnösöket

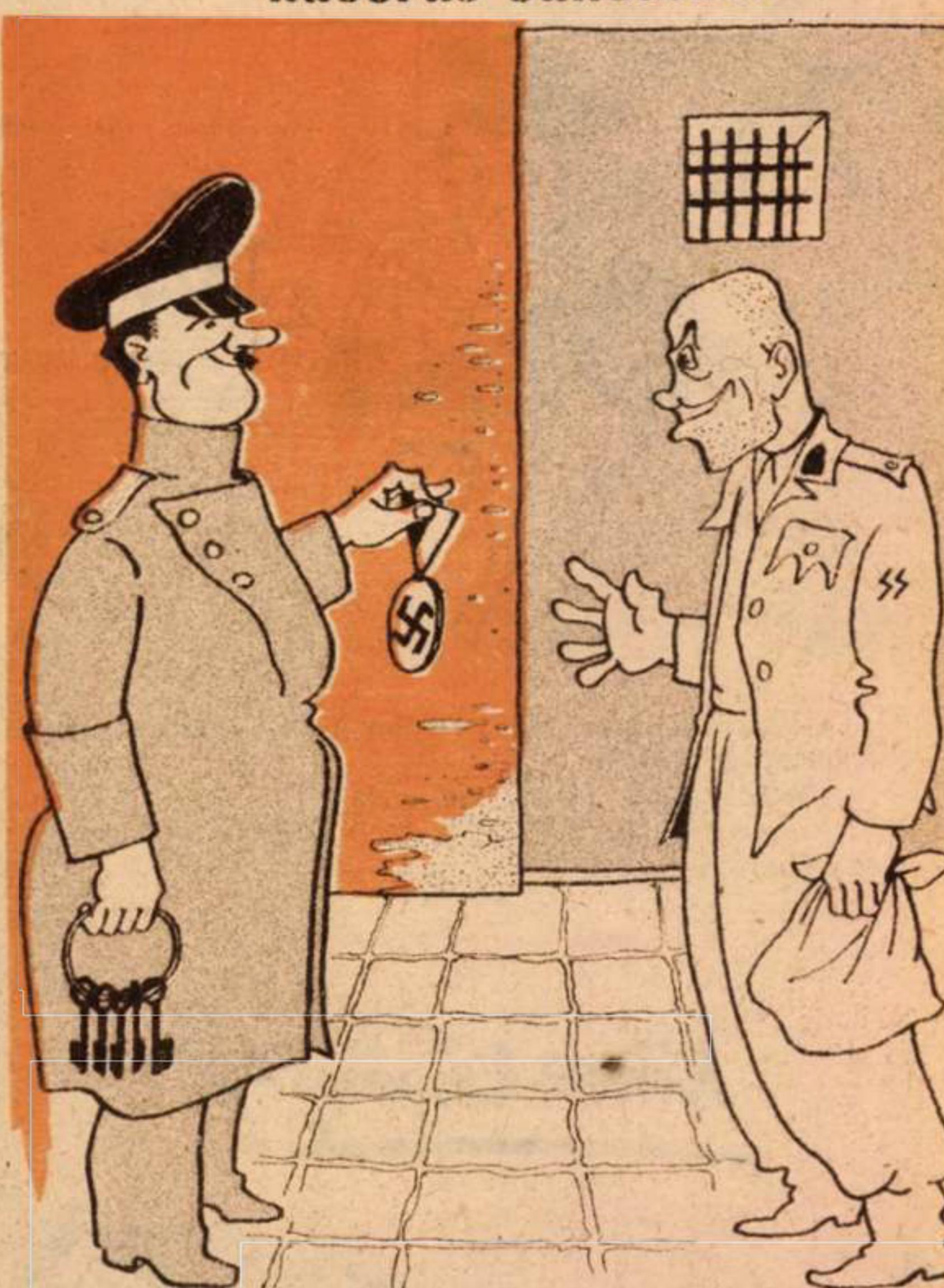

– Méltóztassék, Herr General! Kárpótlásul a börtönben eltöltött időért visszaadjuk a kitüntetéseit...

Családi esemény

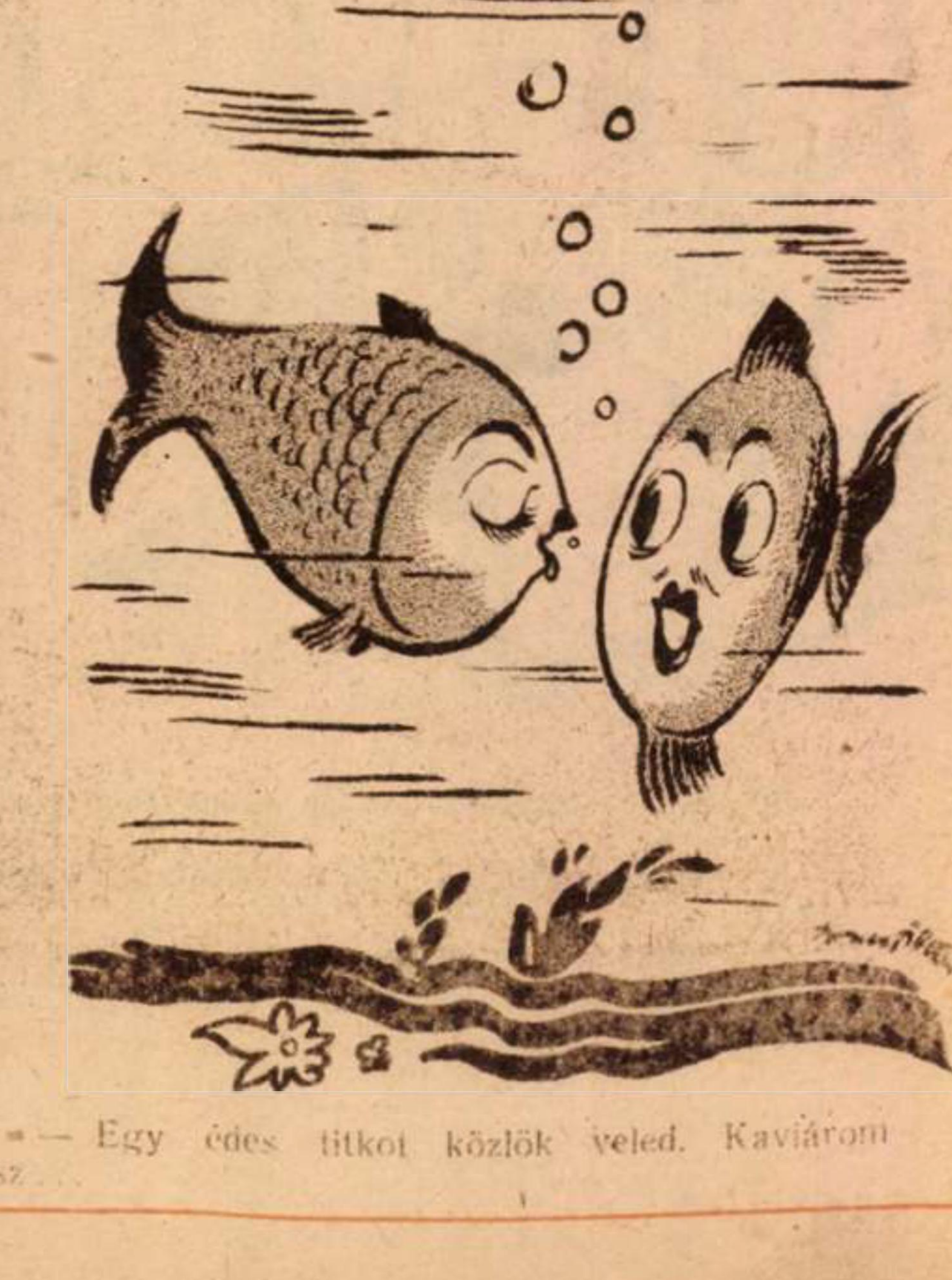

– Egy édes titkot közlök veled. Kaviárom lesz...

Ahol jó volt a tervértekezlet

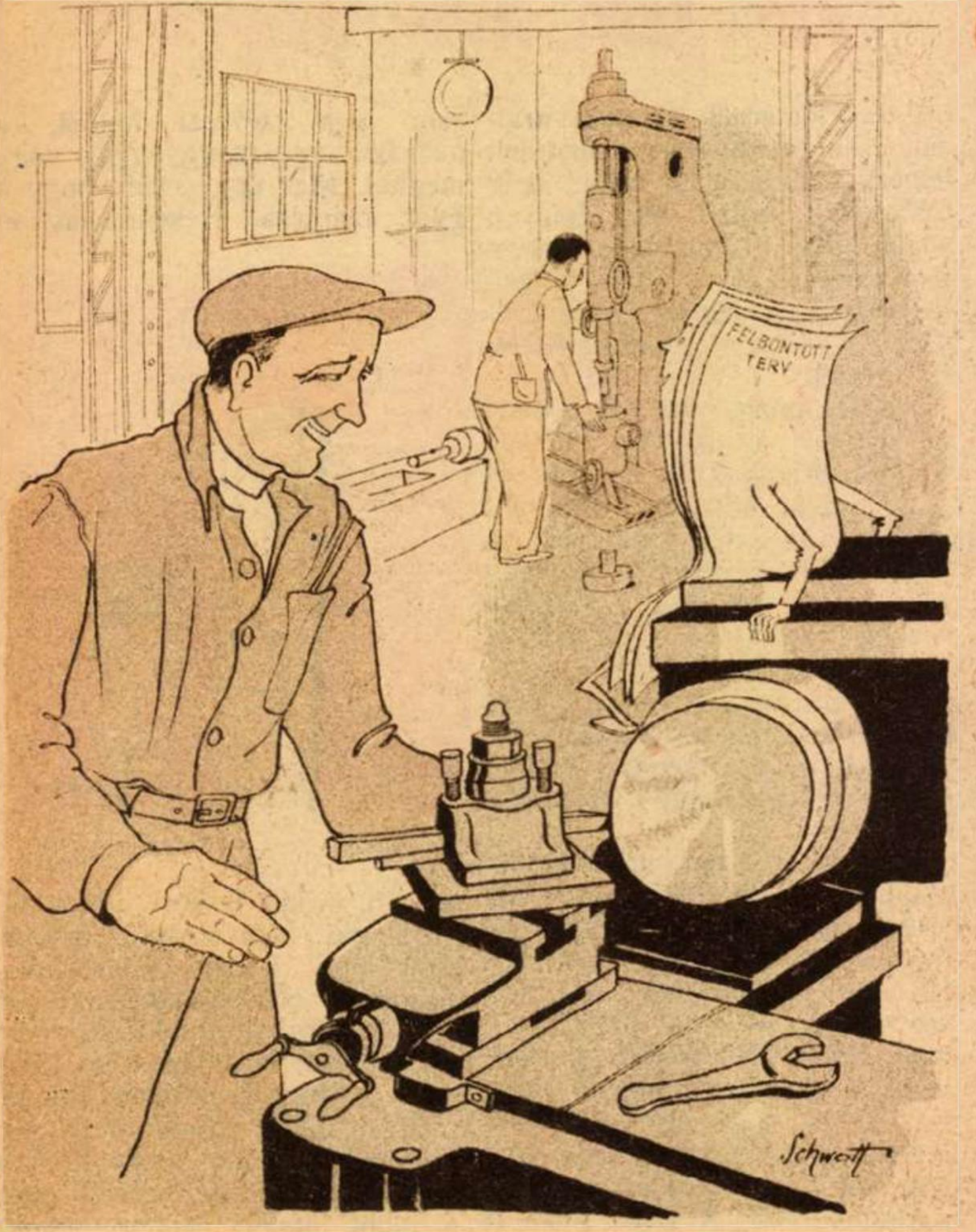

a tervfelbontás már elérkezett a munkapadhoz.

Kuláktöprengés

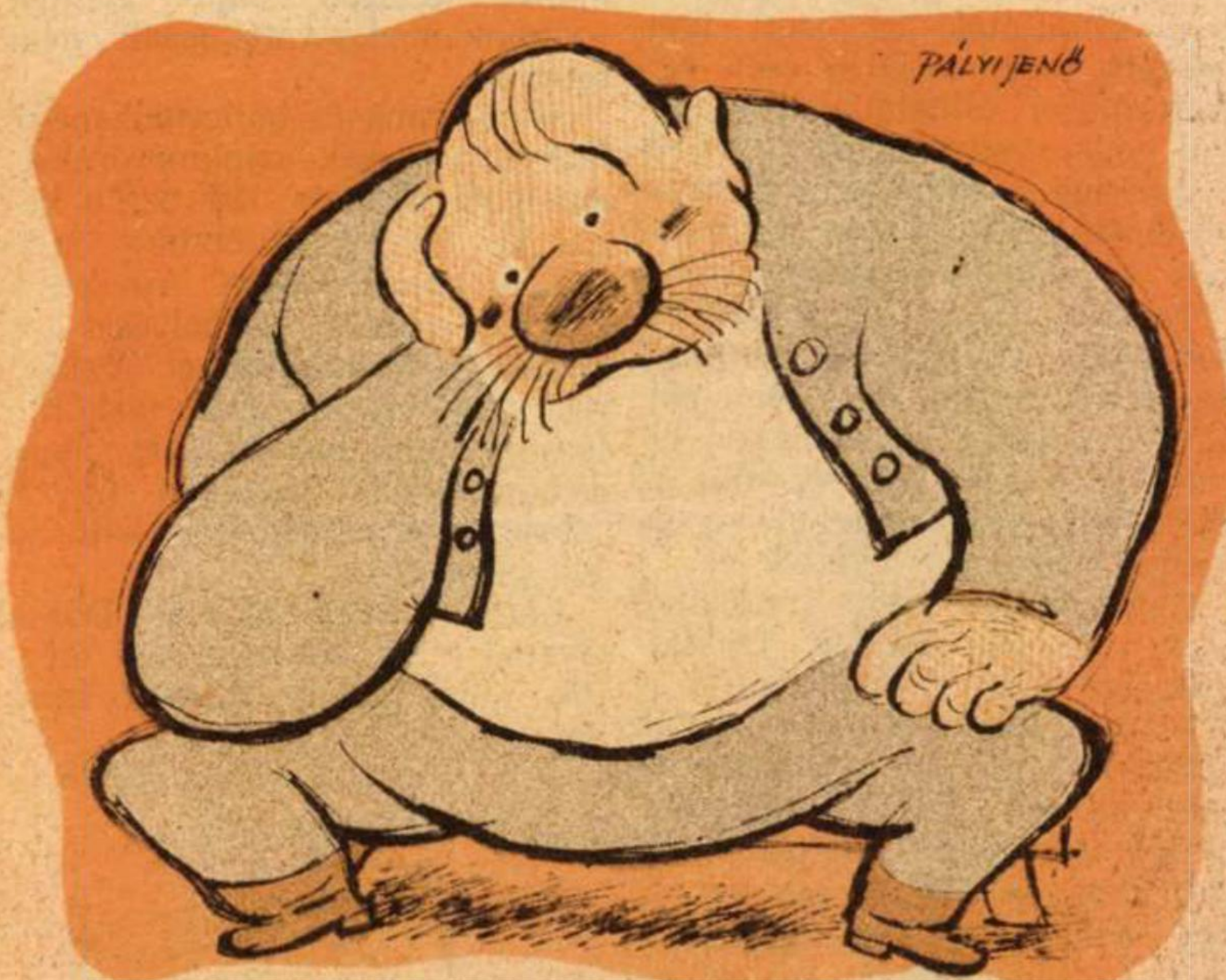

— Ha most meg volna az a búzám, amit nem vetettem el abba a földbe, amit nem szántottam föl, most mennyit kellene beadnom!

A MŰJÉGEN

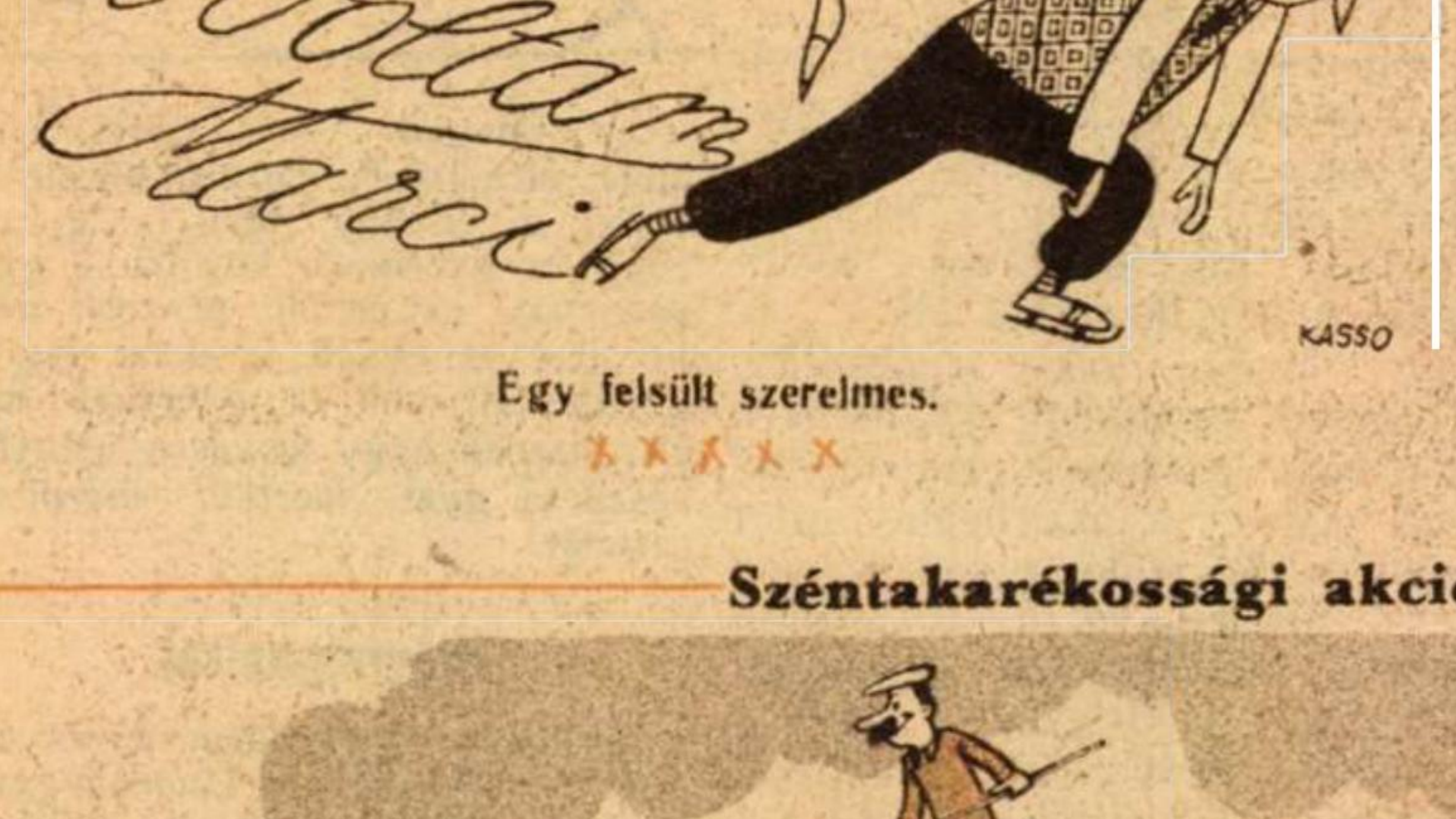

Egy felsült szerelmes.

Szamuil Marsak:

Megfulladt harang

Amerika Berlin számára „szabadság-harangot" öntetett, melyet meghúztak s azt akarták, hogy Nyugat-Németoszág összes harangjai együttzengjenek ezzel a háborús propaganda-haranggal.

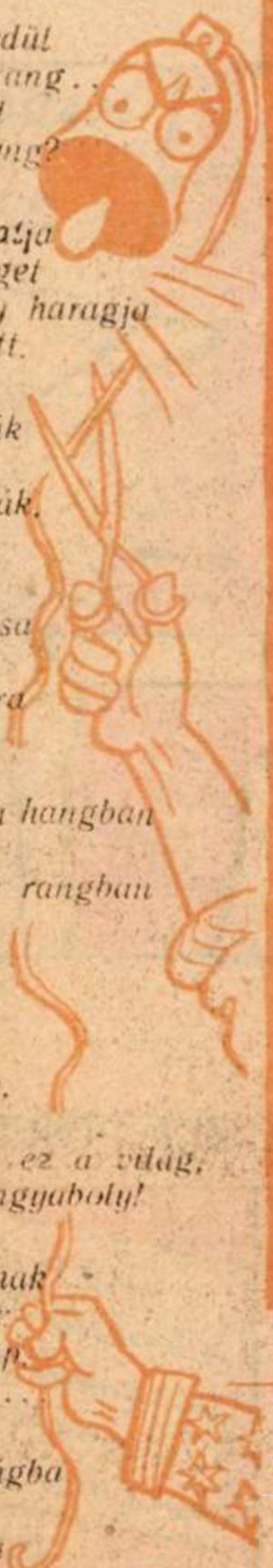

Unalmasan, blédül
Kondul egy harang . .
Kinek a kezébül
Származik e hang?

Harangot kongatja
S bombát rejteget
Kley s MacCloy haragja
Dulles úr megett.

De hiába dugják
Ők magukat el.
A tömegek tudják,
Amit tudni kell.

A harang zúgása
Nagy leleplező,
Figyel a búgásra
Erdő és mező.

S hallja, hogy a hangban
Nevek rejtenek.
S rossul állnak rangban
Ezek a nevek:

Ade-nau-er,
Eisen-hau-er,
Kley-MacCloy,
Oj, oj, oj,
Pusztuljon el ez a világ,
Mint egy hangyaboly!

A harangzúgásnak
Eredménye ez:
Énekelik másnap,
Béke, béke lesz! . .

Szétszáll a világba
Ez a békehang,
S a béke dalába
fullad a harang.

Filmbírálat a Chicago Daily Newsból

Vasárnap mutatta be a Roxy „Az őrült Holttest Titka" cimű legujabb RKO-óriásfilmet. A filmben kétségtelenül megvan a becsületes szándék, hogy megfelelő módon ábrázolja az Amerikai életformát, a Verengző Céda és a Csomóra Kötött Nyelőcső óta azonban némi visszaesés mutatkozik. Különösen a harmadik kéjgyilkosság után érezhető, hogy csökken a feszültség. A felakasztott ember szeme alig dülled ki, ez indokolttá teszi, hogy az illető szinész gondolatvilágát az Amerika-ellenes Tevékenységeket Vizsgáló Bizottság megvizsgálja. Ugyanilyen fásultság tapasztalható a szenátor nyakkendőjén, a vadász még szerepel a nyakkendőn, a vad azonban nem. Megfigyelhető volt a bárjelenetben, hogy több állkapocs a helyén maradt a verekedés után, ami esetleg úgy is felfogható, mint a vörös békepropaganda egyik kinövése. A tisztességes amerikai adófizető joggal kérdezheti: hát lopom én a pénzt, hogy a filmen az emberek életben maradjanak? A nők túlméretezett fügefalevelei olyan látszatot eredményeznek, mintha Amerikának takargatnivalója lenne. Több jelenetet verekedés nélkül old meg a rendező, ami megbocsáthatatlan hanyagság és a közönség lebecsülése. A Wall Street jelenetben véleményünk szerint nincs elég poézis. A bombázórepülők és a tankok ábrázolása nézetünk szerint melegebb lehetne, hogy gusztust csináljon az egyszerű emberek millióinak lelkében.

Egy szó, mint száz, a film gyártói egy kissé szűkkeblűek voltak a film kiállításában. Ez szent meggyőződése kritikusunknak, aki ezt a megállapitását nem az ujjából szopta, hanem a saját alacsony honoráriumát vette alapul. Így aztán ne csodálkozzanak a film gyártól, hogy a kritikusnak a művészi igényei is magasak!

Amerikai jelszó: VAJ helyett ÁGYÚ

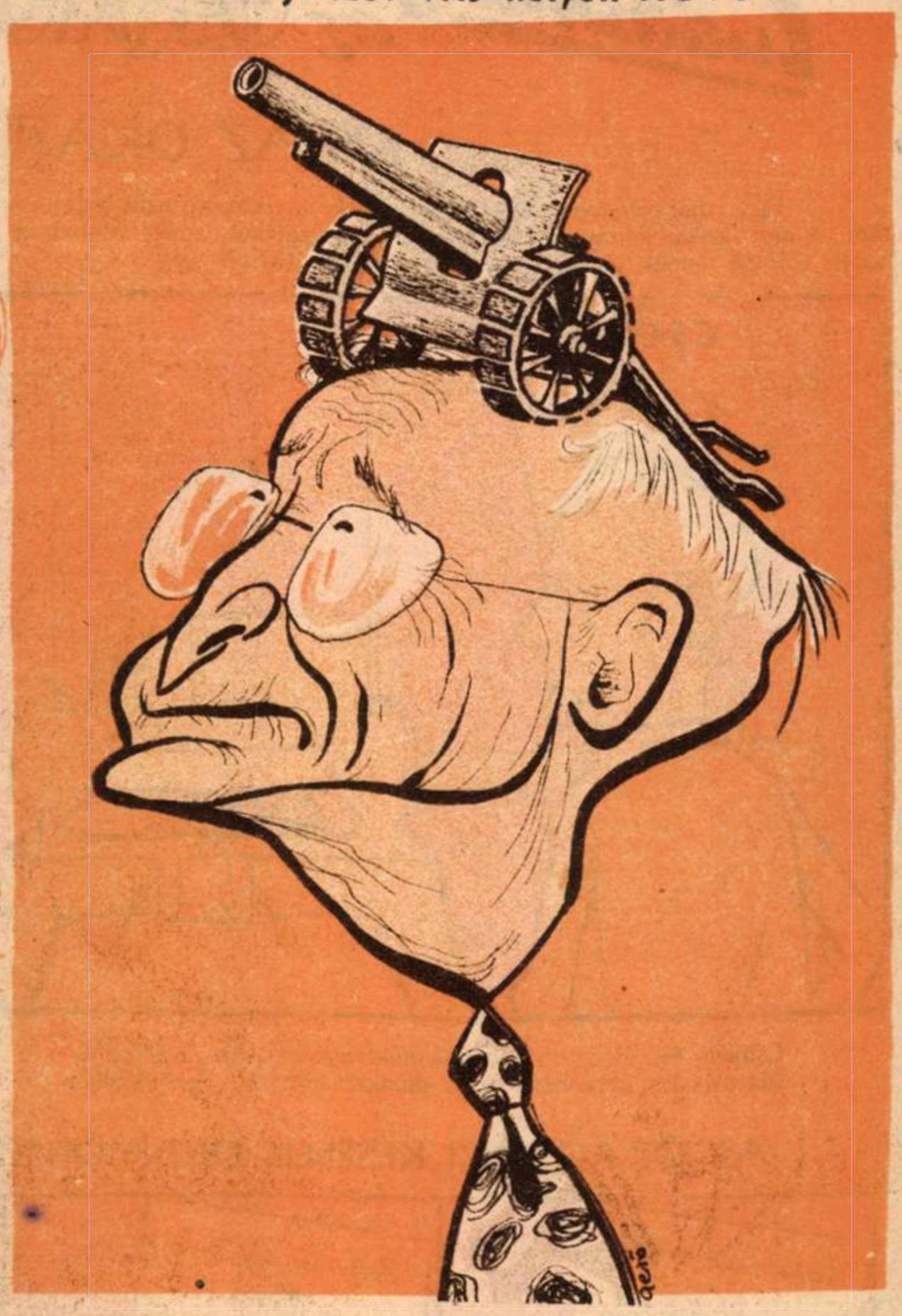

Truman, akinek vaj van a fején.

Az EBADTA-BÖRZÉN

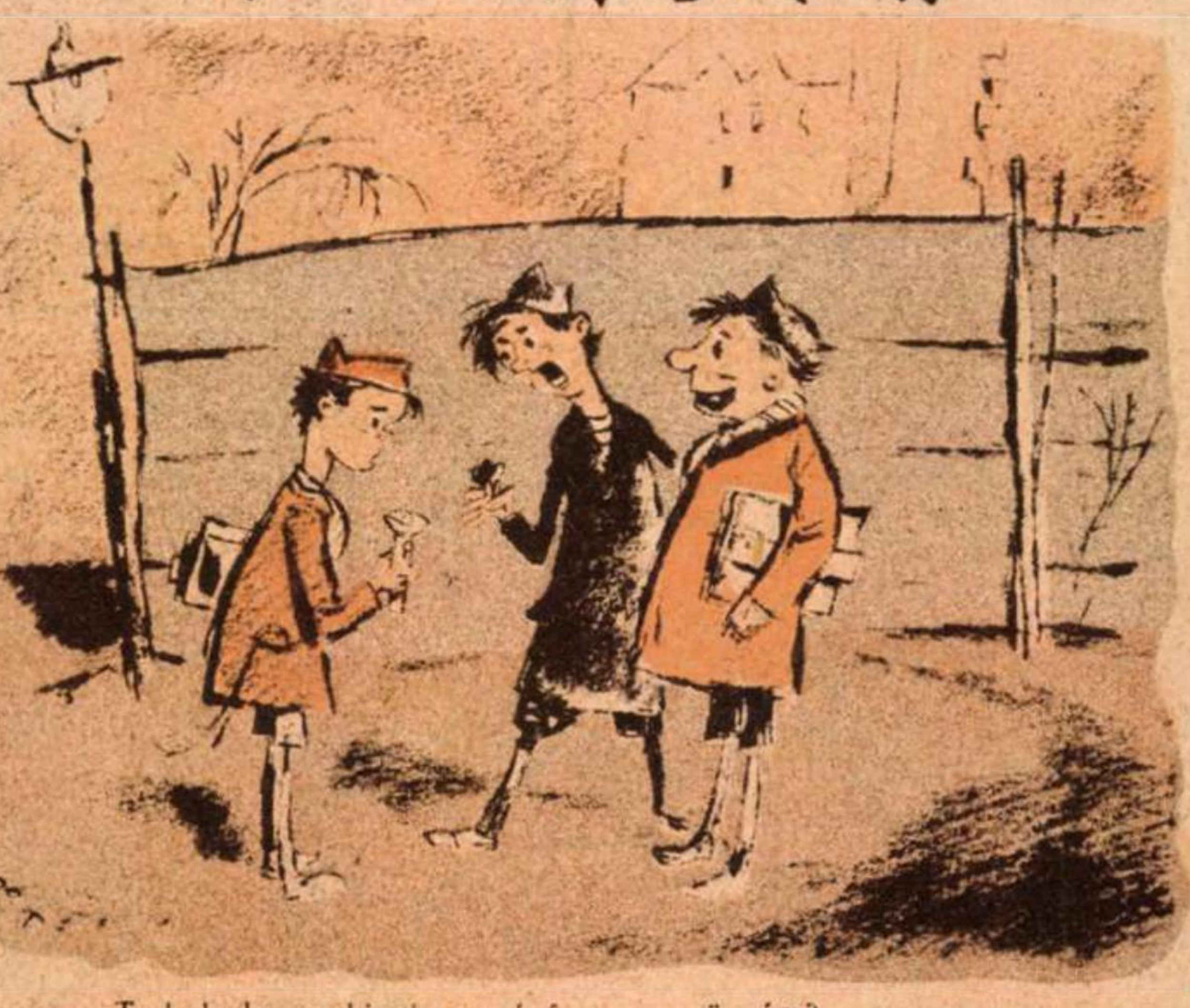

Tudod, hogy kinek a zápfoga ez, öcsém? . . .
— Kié?
— MacArthuré! Akkor tört le neki, amikor beleharapott Koreába . . .

MacArthur legújabb fényképe

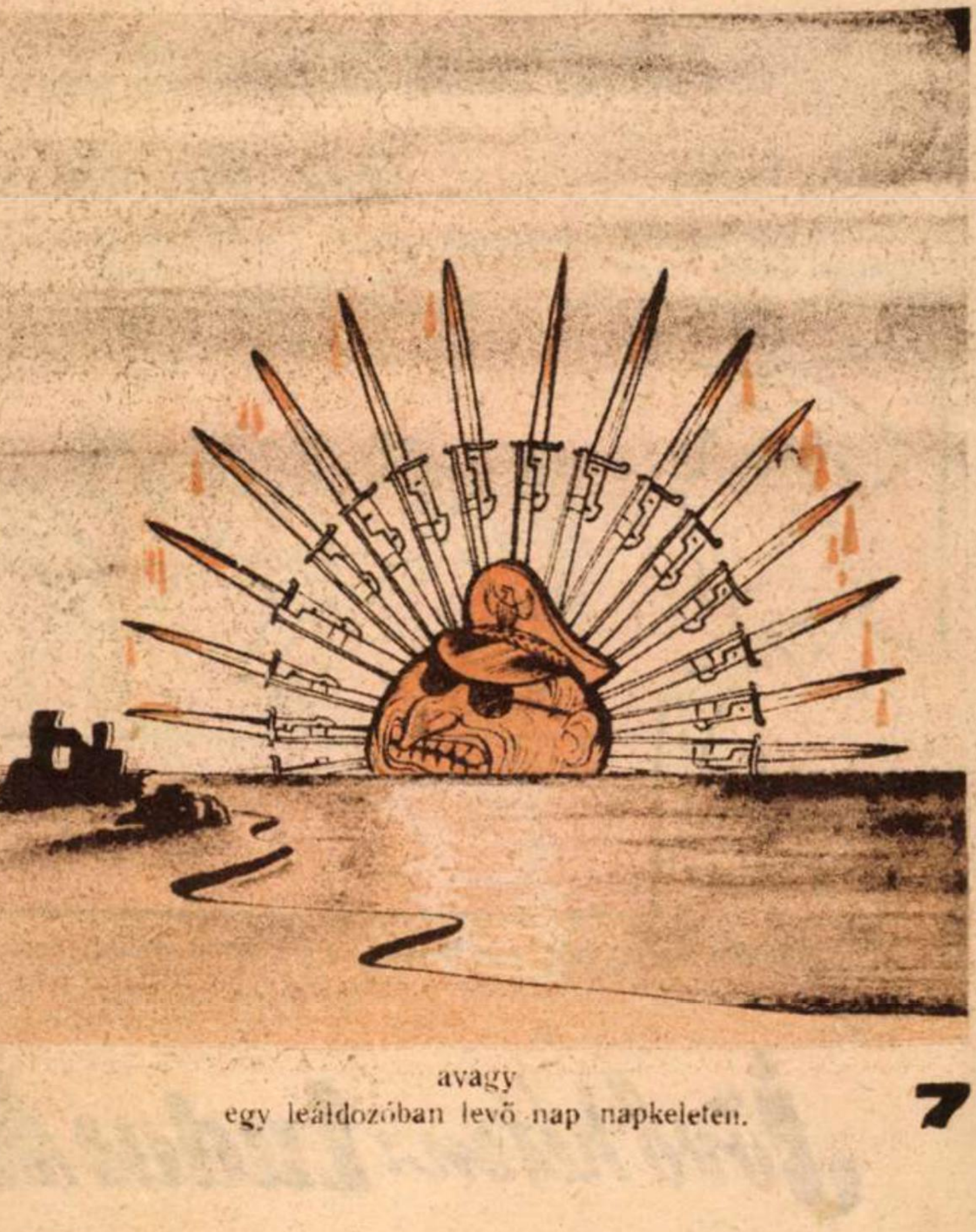

avagy
egy leáldozóban levő nap napkeleten.

Széntakarékossági akció

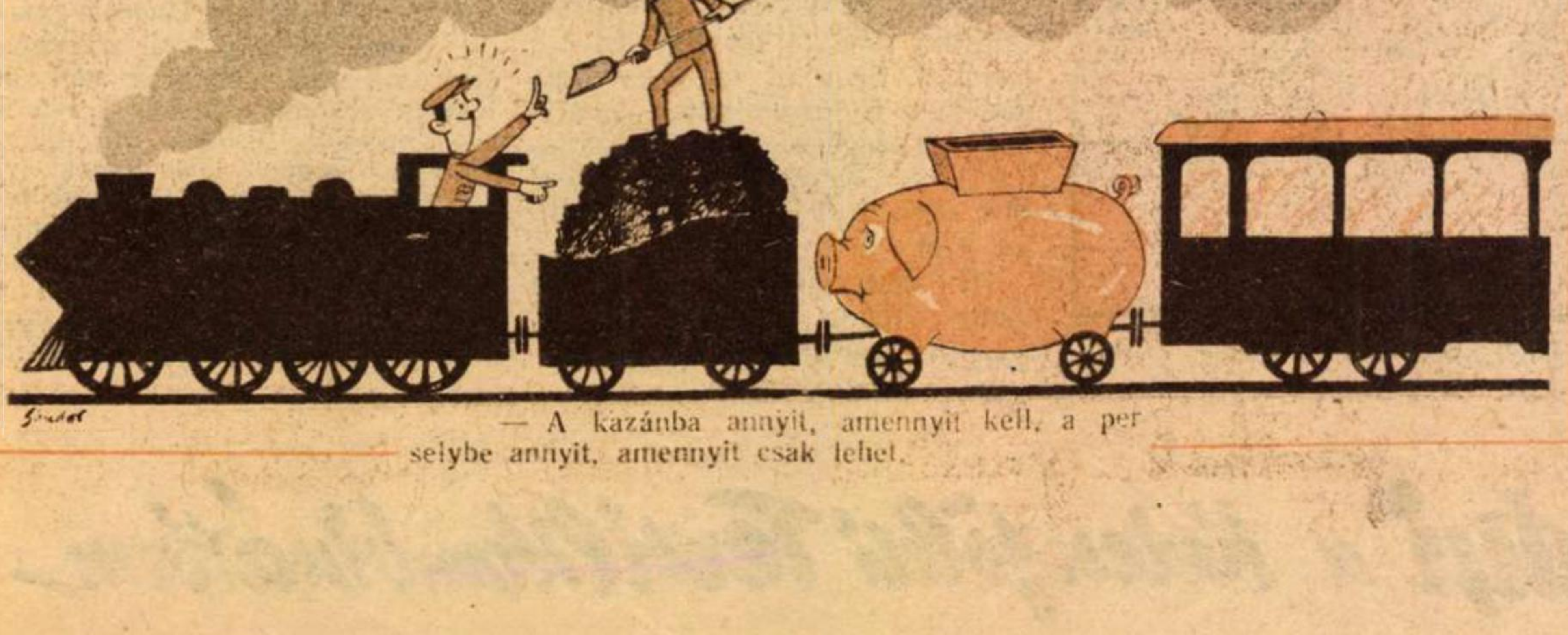

— A kazánba annyit, amennyit kell, a perselybe annyit, amennyit csak lehet.

Ludas Matyi az ÓRAGYÁRban

MI AZ OKA?

Egy munkahelyen, egyforma gépek mellett, de nem egyformán dolgozik Csókai és Marosi szaktárs. Amíg Csókai könnyedén éri el a 140 százalékot, addig Marosi a 90-et is nehezen teljesíti. Mi kíváncsiak voltunk ennek okára és a következőket tudtuk meg:

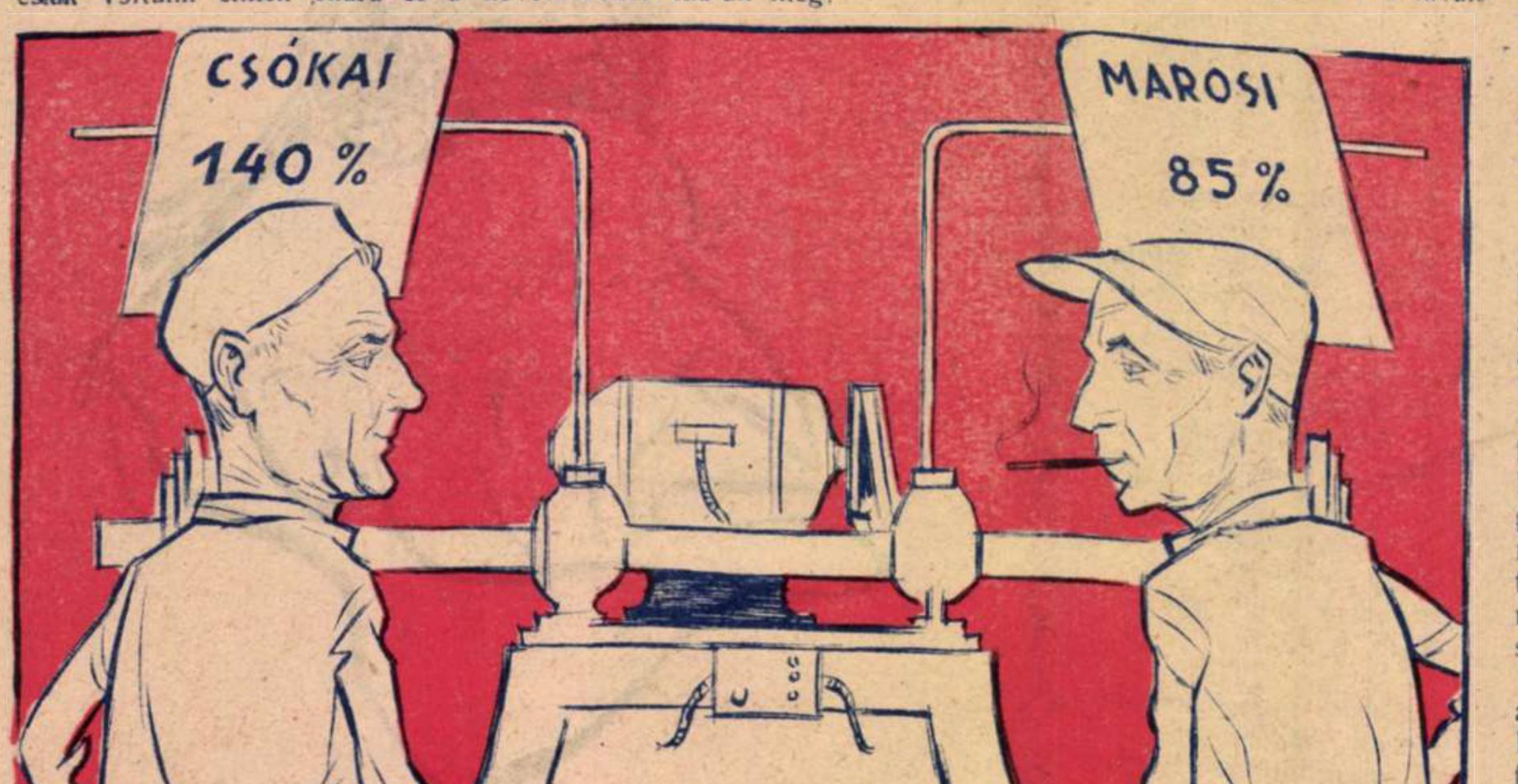

Csókai: Én átadnám a munkamódszeremet, ha ő átvenné.
Marosi: Én átvenném az ő munkamódszerét, ha ő átadná.

AZ ÓRAGYÁRI KÉSÉSEK OKNYOMOZÓ TÖRTÉNETE

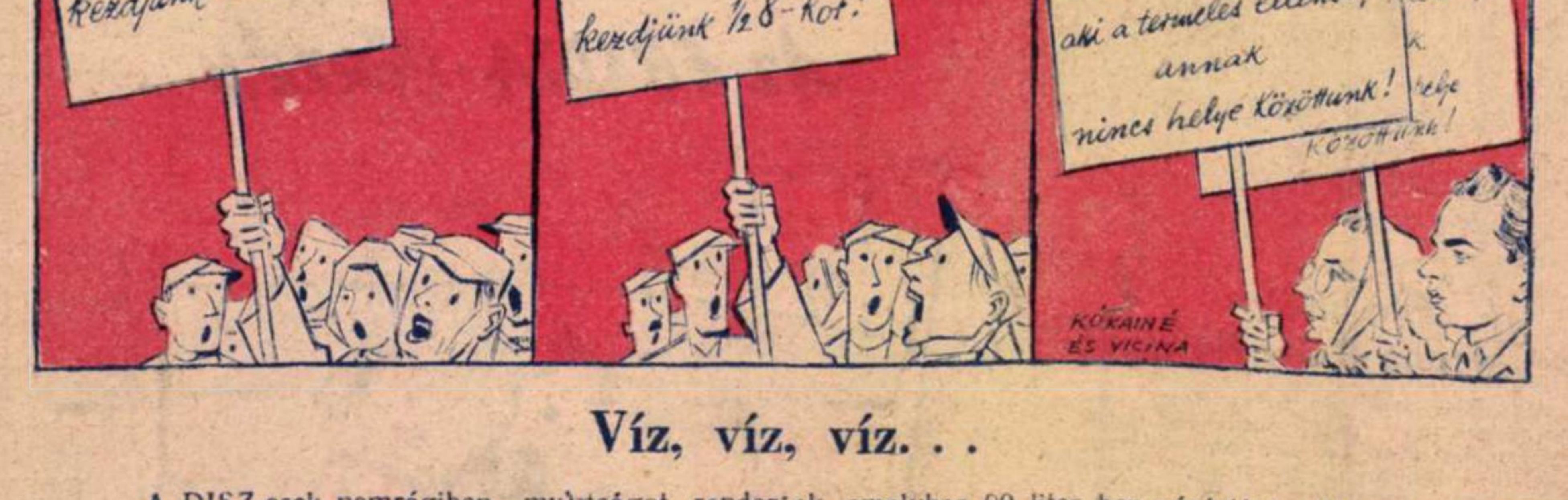
Úgyis sok a késő, kezdjünk ¼ 8-kor!
Még mindig sok a késő, kezdjünk ½ 8-kor!
Aki késik, a termelés ellensége, aki a termelés ellensége, annak nincs helye közöttünk!
KÓKAINÉ ÉS VICINA

Víz, víz, víz. . .

A DISZ-esek nemrégiben mulatságot rendeztek, amelyhez 90 liter bor vásárlására kaptak engedélyt. A 90 liter bort harminc liter víz segítségével szaporították meg. De az elszámolást csak kilencven liter borról adták.

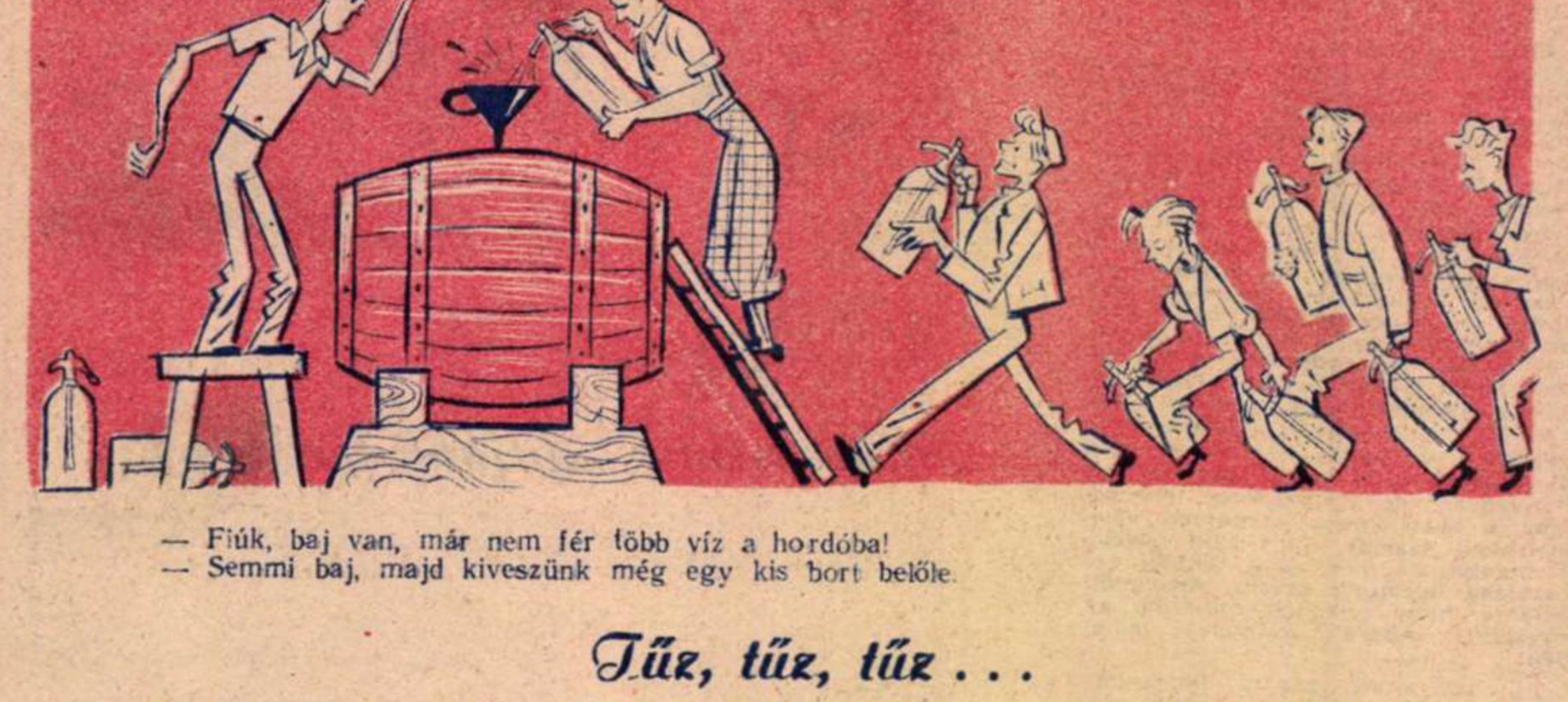

— Fiúk, baj van, már nem fér több víz a hordóba!
— Semmi baj, majd kiveszünk még egy kis bort belőle.

Tűz, tűz, tűz . . .

Pichler szaktárs kezdeményezésére újszerű társasjáték harapózott el a gyárban. A humoros kedvű óragyáriak drótra tekert papirost dugnak egymás kabátjába és azt meggyújtják. Aztán nevetnek egymáson. Már úgy értem, hogy mindenki egy máson.

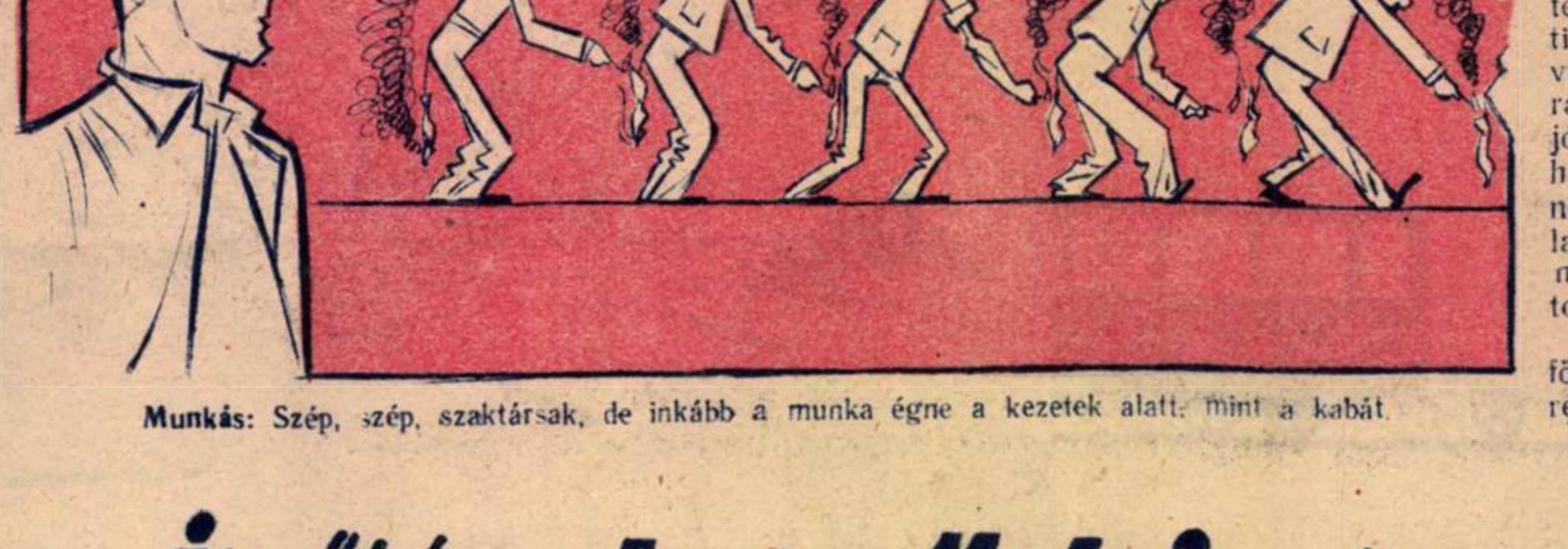

Munkás: Szép, szép, szaktársak, de inkább a munka égne a kezetek alatt, mint a kabát.

Tetszett... nem tetszett!

Patay főmérnök úr néhai uralmát csak fokozatokban lehet jellemezni: selejt, több selejt, még több selejt. Annyi selejt, hogy a végén még a hároméves tervet sem tudta a gyár időre teljesíteni. Azóta a selejtet, a lemaradást és Patayt megszüntették. Ez tetszett.

Versenymozgalom? Van. Ujító mozgalom? Az is. Sőt működő komplex-brigádok is vannak és a dolgozók összesen 468 felajánlást vállaltak, amelyből a legrosszabb esetben mintegy 468-at teljesítenek is. Mégsem fenékig gépolaj ez a versenydolog, mert a szemérmetes U. B. gondosan ügyelt arra, hogy mindez titokban történjék és féltékenyen óvta a versenymozgalmat a nyilvánosságtól. Nem tetszett.

Oktatás. Tetszett, hogy három alapfokú, egy középfokú, egy DISZ-szeminárium, továbbá több továbbképző tanfolyam működik. De legalább annyira nem tetszett, hogy ezek a szemináriumok előbb-utóbb kopni, morzsolódni kezdenek és bizony megesik az is, hogy egy-egy összejövetel alkalmával négyen-öten ülik körül a boldogtalan szeminárium-vezetőt. A többi húsz is szívesen körülülné, ha bokros családi elfoglaltságaik és halaszthatatlan hivatalos magánügyeik más vizekre nem szólították volna őket. De azok bizony szólították és ezért igen tetszett, hogy a DISZ-esek egy kultúrműsor alkalmával alaposan odacsasztuskáztak ezeknek a notórius szemináriumi morzsalékoknak, akik a létszám rohamos leapadását eredményezték.

Tetszett, hogy az óragyáriak derekasan kivették a részüket az MHK-mozgalom örömeiből. Ezt az a vörös selyemzászló bizonyítja ékesen, amelyet mint az MHK-mozgalomban legjobb eredményt elért üzem nyertek el.

Azt mondják, hogy a rablóból lesz a legjobb pandur. Úgylátszik, ez a tétel megfordítva is érvényes, mert az órás szakik közül kerülnek ki a legnotóriusabb elkésők. Ennek alátámasztására történelmi adatokkal fogok szolgálni. Kezdetben vala a hétórai kezdés. Ekkor egy hónap alatt kilencvenhatan késtek el, összesen 780 percet. Aztán közkívánatra lőn a negyednyolcas kezdés. Ekkor a havi elkésők száma 108 főre emelkedett, akik 1070 percen osztozkodtak. A szaktársak most a nyolcórai kezdés irányában tennének lépéseket, de a gyárvezetőség vonakodik ezt teljesíteni, mert attól tart, hogy nyolc órára már senki sem tudna pontosan bejönni. Ez bizony nem tetszett.

Ellenben igen érdekes volt megismerni Kókai elvtársnő személyzeti osztályvezető kezelési módszerét, amelyet a krónikus elkésők kigyógyítására alkalmaz. A következőkből áll:

I. fázis: lelki rábeszélés. Gyengéd szavakkal megfogni a delikvens pszichéjét. Ám a delikvens kényes a pszichéjére, ezért legtöbbször szükség van a

II. fázisra. Ez 5—10 forintig terjedő pénzbüntetés. Gyakorlatilag úgy kivitelezendő, hogy a visszaeső bűnös bélyegzőlapjára ráiratik: fizet öt forintot. Erre a jóember nem a szívéhez kap, hanem a radírgumijához, amelynek segítségével sietve nyomtalanítja az ügyet. Persze rájönnek, mire a delinkvens tíz forintot fizet.

III. fázis. Letolás a sárga földig Kókai elvtársnő eredeti receptje szerint, amely legtöbbször nem téveszt hatást, a páciens vagy meggyógyul, vagy meghal. Már úgy értem, hogy a gyár számára. Nekem nagyon

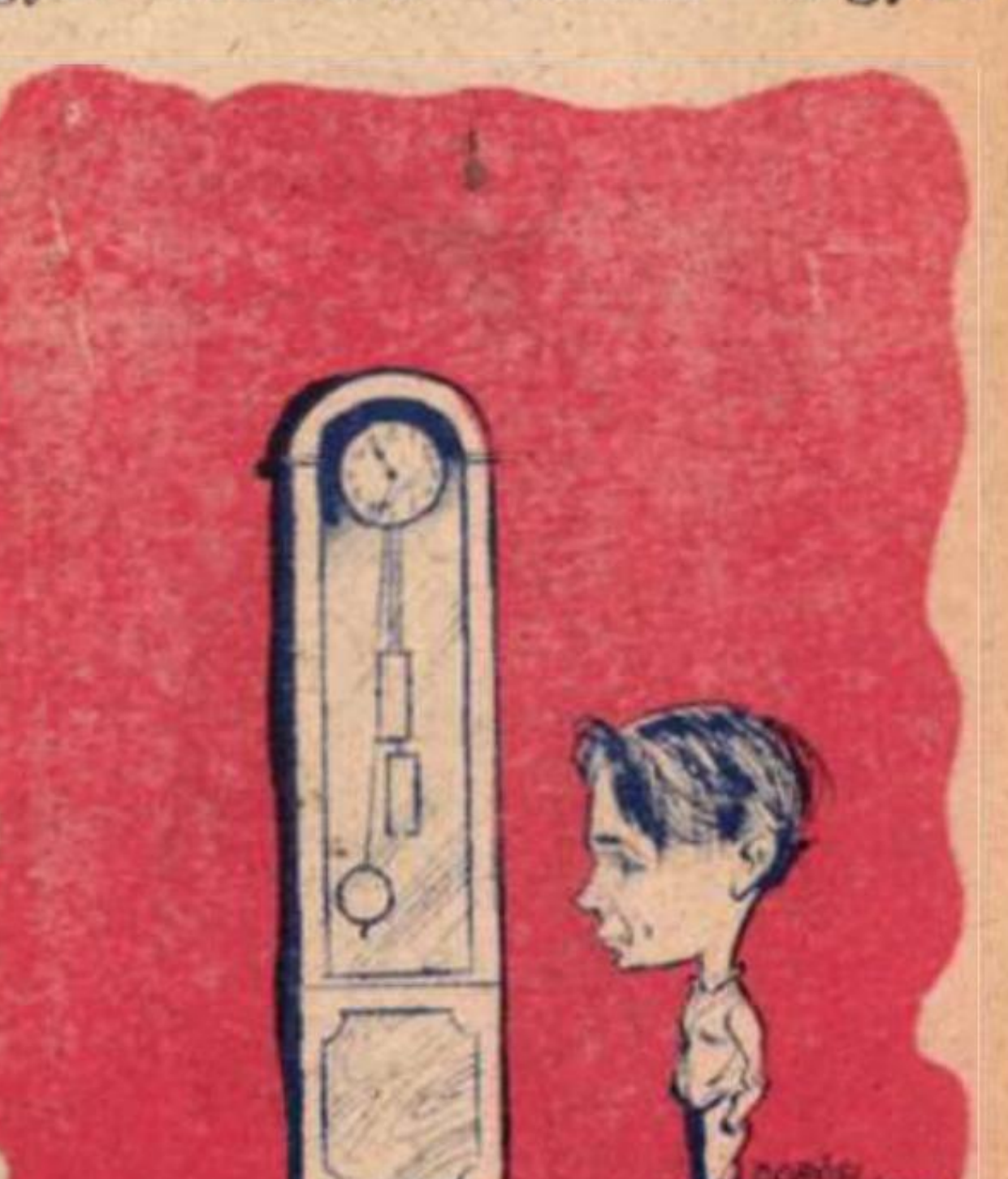

tetszett a kis Dobosi Jóska tanuló, aki nem sokkal nagyobb, mint egy jókora szinkronóra, viszont a békekölcsönjegyzésben és a mozgalmi munkában rövid kis lábaival is az élen jár. Szapora pislogások közben elpanaszolta a Jóska gyerek, hogy sajnos, még mindig nincs meg a beígért tanműhely, ezért ő meg a többi tanulók komoly munka helyett egész nap többnyire csak a ligés-lógás mesterségét űzik. Ez nem nagyon tetszett.

A gyárban jó a politikai munka: tetszett, bajok vannak a munkamódszerátadással: nem tetszett.

Mit láttunk és hallottunk még? Láttuk a remek szinkron-órákat, amelyből havonta 125 darab kerül ki Moravcsik elvtárs keze alól, a remek szovjet gépeket, a tiszta, világos műhelyeket a rendet és tervszerűséget. Vekkerek, bélyegzők és sakkórák tömege indul innen útjára, hogy a nap minden órájában figyelmeztesse az ország dolgozóit: az idő pénz.

Amikor kiléptünk a Dózsa György-úti gyárkapun, úgy éreztük: több dolog tetszett, mint nem.

Németh Zoltán.

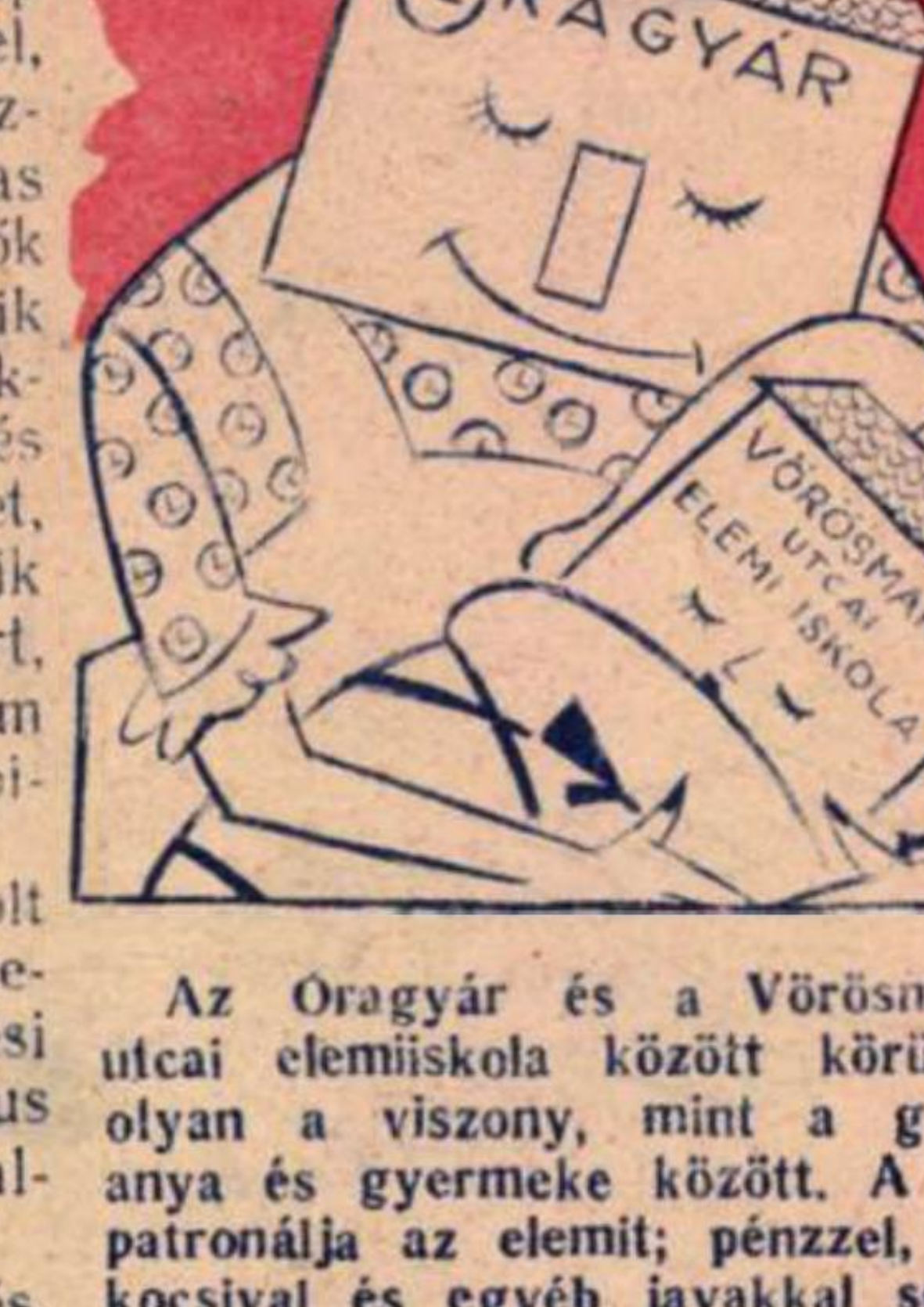

Az Óragyár és a Vörösmarty-utcai elemiiskola között körülbelül olyan a viszony, mint a gondos anya és gyermeke között. A gyár patronálja az elemit; pénzzel, gépkocsival és egyéb javakkal segítik az iskolát, amit a gyerekek úgy viszonoznak, hogy szívesen igénybeveszik a gyári sportkör ping-pong-asztalát.

Helyreigazítás

Multheti számunkban képes beszámolót közöltünk a Lampart-gyárról. Ennek során a gyár dolgozóinak ujításaival foglalkozó adatokat tévesen közöltük. A helyes adatok a következők: 1950-ben 256 ujítási javaslatot fogadtak el. Ennek évi gazdasági eredménye 1,181.230 forint, tehát lényegesen több annál, mint amit beszámolónkban közöltünk.

Ez az a helyesbítés, amelyet örömmel tesz közzé a Ludas Matyi.

Jövő héten: Ludas Matyi a Kelenföldi Textilkombinátban